

PRO KŘEŠŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkávání

5 květen 2012
ročník XXII.

Slovo biskupů k situaci ve společnosti

(...) Tímto dopisem se chceme obrátit především na ty z vás, na které v současné době doléhá složitá ekonomická situace.

Víme, že cesta nezbytných reforem nyní tíživě dopadá především na sociálně slabé, na vícečlenné rodiny či na některé skupiny seniorů. Bolestně také zasahuje ty, kterým se i přes poctivé úsilí

nedaří nalézt práci. Vnímáme, že pro mnohé otce i matky rodin, pro mnohé mladé i starší lidi není marná snaha nalézt práci jen ekonomickou otázkou, ale také problémem uchování si vědomí vlastní důstojnosti a sebeúcty. To je zcela přirozené, neboť práce přispívá k důstojnosti člověka a má v jeho životě výsadní postavení.

Pokračování na 3. straně.

Kard. Miloslav Vlk

17. května tohoto roku se dožívá významného jubilea - 80 let - kardinál Miloslav Vlk. Oslovili jsme jeho přátele, aby na něj zavzpomínali a ukázali nám jeho osobnost z trochu jiného úhlu.

Vzpomínka na Mílu

Když jsem byla redakcí diecézního časopisu požádána o osobní vzpomínku na letošního jubilanta kard. Vlka, uvědomila jsem si, že se budu muset vrátit hodně nazpět – do 50. let. Tehdy, pod patronací pana kanovníka Stříže, působil na pražském Vyšehradě chrámový pěvecký sbor. Většina jeho členů byli středo- a vysokoškolsí studenti, převážně Pražáci. Mezi nimi se však objevil i tmavovlasý jihočeský vysokoškolák s jiskrným pohledem. Bylo hned jasné, že kolem něho bude velice živo. Činnost vyšehradského sboru se totiž nevyčerpávala pouze chrámovou hudbou při liturgii, ale poskytovala možnost, aby se členové scházeli – velmi opatrně – i mimo prostory zkušebny. Chodili jsme společně na výlety, koncerty, část sboru dokonce i do tanečních. Těšili jsme se na pěší poutě do Staré Boleslavi a dokonce i na Svatou Horu. Jezdili jsme i na společné dovolené a – to si dnes mladí lidé možná nedovedou představit – tyto dovolené byly „kryty“ zemědělskými a lesními brigádami, o kterých jsme se později dověděli (slovníkem StB), že „práce byla krycím manévrem náboženské činnosti“, tehdy samozřejmě zakázané. V těch letech se v tomto společenství formovala rozhodnutí i pro budoucí povolání – manželství, kněžství, či formu zasvěceného života (samozřejmě neveřejného). Věděli jsme, že

někteří členové sboru směřují k duchovnímu povolání, jiní hledají křesťanského životního partnera, další se teprve rozhodovali... Mezi ty poslední jsem náležela já. A tady vstupuje do děje Míla V., který do mého rozhodování zasáhl velmi emotivním dopisem, v němž se mne snažil nasměrovat pro povolání k sociální činnosti v rámci zasvěceného života. Tehdy však už byl mému srdci blízký student lesnické fakulty Karel F. – a stalo se naopak, že zmíněný dopis mi pomohl k opačnému rozhodnutí. Oba hoši si o této situaci v přátelském duchu posléze promluvili a když jsme se za 2 roky s Kájou brali, požádali jsme – s kapkou zlomyslnosti – Mílu o službu svatebního svědka. Samozřejmě jsme netušili, že naším svědkem je budoucí kardinál!

Plynul čas a po několikaletém pobytu na šumavské fořtovně jsme se (již s dětmi) stěhovali do Českých Budějovic. A byl to zase – tehdy už P. Miloslav V., sekretář biskupa Hloucha, který mne přivedl na českobudějovické biskupství, kde jsem poté ve službě setrvala 19 let.

A na sociální činnost v rámci církve nakonec také došlo, když jsem po změnách 90. let zakládala Diecézní charitu českobudějovické diecéze, kde byl tehdy biskupem letošní jubilant...
Helena Faberová

„...aby nás neuchvátil vlk...“

Celá prosba z ranních chval denní modlitby církve, ze které jsem si část „vypůjčila“ pro nadpis, zní: „Učiň, ať oddané nasloucháme tvému hlasu, aby nás neuchvátil vlk ani nezradil námezdník“. Tak zazněla na rekolekci katechetů českobudějovické diecéze, kterou vedl kardinál Miloslav Vlk. Slova ve mně vyvolala řadu představ a vzpomínek na dobu před více než čtyřiceti lety. A také přemýšlení o slovech proroka Izajáše: „Vlk a beránek se budou pást spolu...“ (Iz 65,25)

První ze vzpomínek se vztahuje k návratu diecézního biskupa Mons. Josefa Hloucha a jeho nového sekretáře - novokněze P. Miloslava Vlka. Církev prožívala dobu tzv. liturgické reformy a do liturgie se (znovu) zavádělo používání národního jazyka. Spolu s několika děvčaty jsme na biskupství přepisovaly nedělní liturgické texty (v češtině) na rozmnožovací blány, které se pak vytiskly a roznesly do jednotlivých českobudějovických kostelů. Také do Růženeckého kostela, kde míval bohoslužby P. Vlk. I stalo se, že jednou při čtení evangelia měl před sebou nacyklo-

stylovaný text: „... Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží Vlk. A Vlk ovce trhá a rozhání...“ (Jan 10,12) Nezapomenutelný pohled od ambonu, naše skloněné hlavy v lavicích a smích, který se nedařilo „udusit“, byly korunovány výrokem jedné farnice: „Slečny, pan farář se u oltáře tak namáhá a vy se mu ještě smějete!“

Další vzpomínky se týkají prvních pastoračních aktivit P. Míly v Českých Budějovicích. Týkaly se především rodičů dospívajících mladých lidí. Zvláště těch, kteří si byli vědomi probíhajících změn v církvi v návaznosti na 2. vatikánský koncil, ale nevěděli, jak je předávat svým dětem, protože jejich život z víry byl často ovlivněn názory a praxí ještě před koncilní. S vděčností proto přijímali nabídku P. Míly, aby za ním po mši svaté „děti“ poslali. Zanedlouho se k nim přidalo pár spolužáků, kamarádů a vznikla skupina cca 20 dospívajících (15-18 let) – parta „Vlkovců“, která se pravidelně setkávala v kostele sv. Anny (dnes Koncertní síň O. Jeremiáše). Hovořili jsme o Bohu, o víře všeobecně i té osobní, četli jsme Bibli... a objevovali agghiornamento 2. vatikánského concilu. Také jsme slavili jmeniny i narozeniny všech členů, P. Mílu nevyjímaje. Někteří z rodičů se stali „donátory“ naší party a svou vstřícnou laskavostí, díky které jsme v jejich domovech mohli realizovat většinu oslav, si zasloužili naši nehynoucí vděčnost.

Když P. Míla začal pravidelně soužit bohoslužby u sv. Václava (tehdy „osmou“), doprovázela je naše parta zpěvem a hrou na kytary. Často jsme také podnikali krátké výlety do okolí Českých Budějovic a o jedné letních prázdninách jsme prožili překrásný týden v Pěkně na Šumavě.

To, co se líbilo nám, se ovšem nemohlo líbit politickým autoritám a především tehdejšímu církevnímu tajemníkovi. Koncem roku 1971 musel P. Míla opustit České Budějovice. Pro převážnou většinu členů naší party se tak stal sice hůře „dostupným“, ale ne „nedostupným“. Jezdili jsme za ním do Lažiště, do Rožmitálu, později do Prahy.

I v době totality se tak naše parta setkávala s P. Mílou při oslavě různých životních výročí. Na každé „štaci“ jsme poznávali nové lidi a získávali jsme zkušenosti vpravdě katolické. Díky nim se rozvíjelo také naše vnímání církve jako společenství Božího lidu a vědomí jednoty místní církve se světovou. Zpětně viděno, dnes bychom řekli, že jsme tehdy, uprostřed totalitního režimu, měli příležitost „dorůst“ do křesťanské dospělosti“.

Čas plynul, až přišel 17. listopad 1989 a po něm 14. únor 1990 – den,

M. Vlk v 70. letech (archiv autorky)

Pokračování na 3. straně obálky.

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Biskup Hlouch - mučedník ve světle archivních dokumentů	4
Svatojánská pouť v Nepomuku	6
Oblastní setkání KCHO	7
Františkánské misie	8
Seminář „Život v Duchu na Klokotech“	8
Klokoty žádají o udělení titulu basilica minor	9

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Děti ze sociálně slabých rodin se učily dopravní předpisy	10
Koncert „Okudžava - minus 15 let“	10
Týden Charity 2012	10
Do programu Adopce na dálku přibýly další děti z Běloruska	11

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Týden pro rodinu „Rodina spojuje generace“	12
Poslední místa na Světovém setkání rodin v Miláně!	13

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Večer mladých ve Velešíně	13
Animátoři - 3. setkání	13
Christ-life Volyně	13

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Rekolekce s kardinálem	14
Misijní štrůdlování	14
24 hodin v klášteře	14

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Můžeš mít radost ve svém srdci	15
Noc kostelů na Klokotech	15
Na faře se vzpomínalo na Izrael	16
Bůh je skvělý inženýr	16
Májové pobožnosti	17
Velikonoční koncert na Klokotech	17
K čtení doporučujeme	18
PERSONALIA	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo

vyjde 11. 6. 2012.

Uzávěrka je 1. 6. 2012.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce (poštovní adresa):

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@ceb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany.

Chtěli bychom proto jako vaši pastýři vyjádřit v této situaci svoji blízkost všem, pro které jsou starosti zapříčiněné ekonomickou situací dnes zvláště tíživé. Ujistujeme vás, že vás neseme ve svých modlitbách a hledáme cesty, jak pomoci.

(...) Povzbuzujeme jednotlivé farnosti, aby se právě v této době osvědčily jako místa, kde tato pravda není zatemněná, kde jsou vzájemná úcta a láska nesené živou vírou v důstojnost darovanou nám Bohem. Modlíme se, aby církevní společenství byla místem porozumění a vzájemné podpory, a tak vydávala v naší společnosti svědectví o živém Bohu jako zdroji veškeré útěchy. Chtěli bychom však současně důrazně varovat před jednotlivci i skupinami, kteří mnohdy zneužívají oprávněného zklamání občanů a podněcují k hněvu a nenávisti. Takový způsob jednání může vést naši společnost pouze do ještě hlubších problémů. Zároveň vás chceme ujistit, že při setkáních s politickými představiteli připomínáme jejich zodpovědnost za každého jednotlivého občana a povzbuzujeme je, aby měli odvahu vzepřít se pokušení sobeckého zneužívání moci a nezájmu o potřebné.

Prosíme o vaše modlitby, abychom byli schopni v síle Ducha Svatého rozumět znamením doby a hlásat radostnou zvěst srozumitelným způsobem. Věříme v mocnou přímluvu naší nebeské Matky, vzýváme naše zemské patrony a povzbuzujeme vás i sebe navzájem slovy apoštola Pavla: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (...) Žehnáme vám a vašim blízkým.

Vaši čeští a moravští biskupové

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

14. 5.	(po)	Klatovy – Oslava 50. výročí kněžství P. Jaroslava Karla – biskup Jiří
České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. na poděkování za dar života - 60. narozeniny P. Adolfa Pintře (17 hod.) – oba biskupové
15. 5.	(út)	České Budějovice – Svěcení Dětského centra Beruška (10 hod.) – biskup Pavel
17. 5.	(st)	České Budějovice , klášterní kostel – Nanebevstoupení Páně (17 hod.) – biskup Jiří
Sušice – Udílení akolytátu (18 hod.) – biskup Pavel
18. 5.	(pá)	Praha , katedrála sv. Víta – Mše sv. u příležitosti 80. narozenin kard. M. Vlka (18 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
19. 5.	(so)	České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. u příležitosti 80. narozenin kard. M. Vlka (10 hod.) – oba biskupové
20. 5.	(ne)	Nepomuk – Svatojánská pouť – biskup Jiří
Vodňany – Břimování – biskup Pavel
22. 5.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel – Kněžský den – oba biskupové
23. 5.	(st)	České Budějovice , klášterní kostel – Mše sv. pro Charitu (10 hod.) – biskup Pavel
24. 5.	(čt)	Strmilov – Vikariátní konference jindřichohradeckého vikariátu – biskup Jiří
25. 5.	(pá)	České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
26. 5.	(so)	České Budějovice , klášterní kostel – Svatodušní vigilie (16 hod.) – oba biskupové
27. 5.	(ne)	České Budějovice , klášterní kostel – Břimování – biskup Jiří
Velešín – Břimování (10 hod.) – biskup Pavel
28. 5.	(po)	Chotovice – Pout' u Jezera (17 hod.) – biskup Pavel
29. 5.	(út)	České Budějovice , biskupství – Setkání vikářů, zasedání kněžské rady – oba biskupové
31. 5.	(st)	České Budějovice , biskupství – Pohovory s kandidáty bohosloví – biskup Jiří
České Budějovice , klášterní kostel – Setkání s členy Ackermann-Gemeinde Bamberg – biskup Jiří
1. 6.	(pá)	Budkov – Setkání maturantů – biskup Pavel
2. 6.	(so)	Třeboň – Zahájení lázeňské sezóny – biskup Jiří
Moravské Budějovice – Mše sv. pro maturanty (9 hod.) – biskup Pavel
3. 6.	(ne)	Křemešník – Slavnost Nejsvětější Trojice (10.30 hod.) – biskup Jiří
4.-5. 6.	(po-út)	Litoměřice – Setkání spolužáků - 35. výročí kněžského svěcení – biskup Pavel
5. 6.	(út)	České Budějovice , děkanství – Vikariátní konference – biskup Jiří
7. 6.	(čt)	České Budějovice , klášterní kostel – Slavnost Těla a krve Páně (18 hod.) – biskup Jiří
České Budějovice , Krajský úřad – Slavnostní zahájení Týdne charity – biskup Pavel
8. 6.	(pá)	České Budějovice , sv. Vojtěch – Mše sv. pro Proglas (18 hod.) – biskup Pavel
9. 6.	(so)	České Budějovice – Mše sv. k 40. výročí úmrtí biskupa J. Hloucha (klášterní kostel, 10 hod.); odhalení pamětní desky (Biskupství) – oba biskupové
Tábor-Klokoty – Břimování (17 hod.) – biskup Jiří
10. 6.	(ne)	Šebřuf – Mše sv., slavnost Božího Těla (10 hod.) – biskup Jiří
Strakonice – Břimování (9.30 hod.) – biskup Pavel
Brno , klášter minoritů – Slavnost Božího Těla (15.30 hod.) – biskup Pavel
11. 6.	(po)	Záhoří – Vikariátní konference píseckého vikariátu – biskup Jiří
12. 6.	(út)	České Budějovice , biskupství – Postgraduál – oba biskupové

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Biskup Hlouch - mučedník ve světle archivních dokumentů

Úvodem

Katedra církevních dějin Teologické fakulty JU v Českých Budějovicích se již dlouhodobě věnuje té oblasti historie, která se pokouší probádat vztah státní moci a katolické církve v druhé polovině 20. století. V současnosti na toto téma i řeší tříletý grant GAČR. Tato studie, která je dílčím výstupem z tohoto grantového projektu¹, usiluje přiblížit postavu devátého českobudějovického biskupa Josefa Hloucha skrze řeč archivních dokumentů. Při hledání portrétu biskupa Josefa Hloucha jako mučedníka a „třídního nepřítele“ je nutno se obrátit na Státní oblastní archiv v Třeboni. Jedná se zejména o fond Jihočeského Krajského národního výboru České Budějovice. Materiály odboru pro věci církevní - informace ohledně života katolické církve, jsou obsaženy zejména v kartonech č. 84-97, 363-384, 419, 690-703.² Tyto archivní materiály dobře dokládají osudy biskupa až do jeho násilného odstranění z čela diecéze. Období druhého působení biskupa J. Hloucha v Českých Budějovicích v letech 1968-1972 je také zachyceno ve zmíněném archivním fondu, ale již v jeho části, která není dosud zpracována a zkatalogizována a proto není dosud běžné badatelské veřejnosti přístupná. Proto také citace archivních dokumentů z této části fondu budou označovány tzv. přírůstkovým číslem a číslem kartonu. Státní oblastní archiv v Třeboni obsahuje též velmi bohatý fond vzniklý z činnosti Komunistické strany Československa na jihu Čech. Dochované písemnosti JKV KSČ v Českých Budějovicích jsou neopomenutelným a v mnoha případech velmi cenným pramenem pro politické i církevní dějiny Jihočeského kraje. Zde nutno upozornit zejména na zápisy ze schůzí volených orgánů krajského výboru, neboť v projednáváných problémech se odráží mimo jiné i církevně politická situace v kraji. K našemu tématu jsem prozkoumal zejména složky označené jako „krajské konference“ a „krajské aktivity KSČ“, které poskytly mnoho velmi cenných archiválií pro vykreslení portrétu biskupa Josefa Hloucha jako „tvrdého třídního nepřítele“ a z katolického pohledu jako nekrvavého mučedníka.³

První období biskupa J. Hloucha na biskupském stolci v Českých Budějovicích

Po svém nástupu do diecéze si biskup Josef Hlouch⁴ získal srdce všech lidí, katolíků i nevěřících. Nevyhýbal se totiž žádnému prostředí a navštěvoval továrny, školy, koncertní síně i fotbalové stadiony. Na fotbalovém stadionu dokonce na požádání sportovců učinil i první výkop. Vbrzku se stal osobností, bez níž nebylo uspořádáno jediné významné akce politického či společenského dění. O vlivu biskupa Hloucha na široké vrstvy obyvatelstva jihočeského regionu hovoří i kádrový posudek vypracovaný církevním tajemníkem v padesátých letech. V tomto posudku je označován diecézní biskup jako tvrdý a nebezpečný třídní nepřítel: „ThDr

Josef Hlouch, nar. 26. 3. 1902 je římskokatolickým biskupem v Č. Budějovicích od 1. 10. 1947. Jeho postoj k lidové dem. zřízení jest nepřátelský. Svou nepřátelskou činnost vůči demokratickému státu projevoval zvláště agilně v roce 1949 promluvy a kázáními veřejně, ba i v soukromých hovorech. Ani dnes není lidové demokratickému zřízení nijak nakloněn, zůstává dále tvrdým třídním nepřítelem, ač některé věci, které jsou po něm žádány lidovou správou, vykoná a vyhoví v nich, a to neochotně a jen proto, aby tak získal další čas pro svou vyčkávací taktiku, než ze svého přesvědčení. Jest oddaný stoupenec Vatikánu. Jeho politická nebezpečnost tkví především v tom, že dovede dobře působit a získávat lid, jak venkovský, tak městský. Poukazujeme zde na fakt, kdy nastoupil v Budějovicích, tehdy častými návštěvami v továrnách a při různých církevních slavnostech, sportovních utkáních si získával vliv i v řadách dělnických.⁵

Zanedlouho po tragických událostech února 1948 nebylo komunistickým režimem dopřáno biskupu Josefu Hlouchovi vykonávat funkci pastýře diecéze. Nejdříve byl internován v budově biskupské rezidence, izolován od okolí, jak o tom svědčí archivní dokumenty o postupu ohledně biskupa Hloucha ze dne 11. 7. 1950, ve kterých je popisována jeho absolutní izolace od okolního světa. Diecézi řídil de facto státem dosazený generální vikář P. Buchta, který plnil poslušně všechny státní příkazy. O přisnosti izolace biskupa Hloucha v budově biskupství svědčí i dálnopis mezi Krajským národním výborem v Č. Budějovicích a Státním úřadem pro věci církevní v Praze ohledně onemocnění biskupa a nutnosti jeho vyšetření v nemocnici.⁶ Ale ani tato naprostá izolace tehdejšímu komunistickým představitelům státní moci nestačila.

Biskup musel být zcela odstraněn z čela diecéze a vyhoštěn mimo diecézi. Odstranění biskupa z diecéze bylo předem naplánováno a archivní fond dokládá z tehdejší doby přísně tajný materiál postupu. Podle do detailu připraveného scénáře bylo přesně postupováno, biskup byl z diecéze odstraněn a do funkce kapitulního vikáře byl zvolen, respektive dosazen, bývalý generální vikář Josef Buchta. Biskupský stolec na dlouhá léta osiřel. Nastalo období bezpodmínečné podřízenosti katolické církve v českobudějovické diecézi státní moci. Ale ani v době odloučení od svého stáda nezapomíná na svou diecézi, jak svědčí jeho báseň „Milion duší“ či kniha rozjímání na každý den „Minutěnka“.

Druhé období biskupského působení J. Hloucha v Českých Budějovicích

O nutnosti obsadit opuštěný biskupský stolec se začalo uvažovat již v období před rokem 1968, jak nám dokazuje následující archivní dokument: „K otázce obsazení biskupských míst: Duchovní by nebyli proti tomu, aby byl i v Budějovicích biskup. (...) Někteří si ale uvědomují, že jakmile by nastoupil biskup, měli by po pohodlném životě a že by si velmi těžko na kázeň zvykali.“⁷

Po změně politických poměrů v roce 1968 se biskup Hlouch navrátil do svého úřadu. Krajský církevní tajemník Leo Drozdek také alespoň formálně přijímá novou politickou situaci a zasílá 30. května 1968, ještě do internace v Kocliřově, zvací dopis biskupu Hlouchovi: „Vážený pane biskupe, dovoluji si Vám poslat pozdrav z jižních Čech s upřímným přáním brzkého převzetí Vašeho úřadu. Zvláště v posledních dnech se jeví akutní potřeba, aby v čele diecéze stál ordinář, který by rozvážně a upřímně uvedl v harmonii potřeby státu a církve. Vaše přítomnost v diecézi je nesmírně žádoucí.“⁸

Archivní fond jihočeské KSČ nám dobře dokumentuje negativní ohlasy členů strany na návrat biskupa do diecéze. Jedná se zejména o diskusní příspěvek s. Františka Pohanky, náčelníka KS SNB Č. Budějovice ve kterém se hodnotí období 1968-1969 s tím, že kořeny krize se hledají i v předchozích letech. Ve svém obširném referátu si chronologicky všímá všech ideologických nepřátel - nekomunistických stran socialistické a lidové, dále politických uskupení jako K231 a Klub angažovaných nestraníků, církvi a pravicových uskupení v KSČ. K roku 1968 poznamenává: „Do kraje se vrací biskup Hlouch, který moderuje činnost římskokatolické církve, zajímá se o sportovní dění, snaží se navázat styky se státními představiteli, snaží se o styk i se stranickými funkcionáři. Pod vedením Hloucha se realizuje odstraňování z funkcí a důležitých pozic té části kléru, která spolupracuje se státem a v mírovém hnutí. Postupně dosazuje do funkcí ty duchovní, kteří byli dříve zbaveni funkcí, nebo byli trestáni. Snaží se maximálně aktivizovat činnost ve směru k mládeži. Plně podporovat obnovení činnosti řádů. Přitom vedení církve dbá, aby veřejně nekom-

promítalo církev svou otevřenou politickou aktivitou.⁹

Samotný nástup biskupa Josefa Hloucha do diecéze ve svém vystoupení popisuje zastupující předseda jihočeské krajské organizace Národní fronty s. Růžička, který se zúčastnil recepcy na biskupství: „Shodou okolností v rozmezí jednoho týdne došlo tady k instalaci biskupa československé církve, který obhospodařuje Plzeňsko a náš Jihočeský kraj a na pozvání jsem se účastnil slavnosti a mohu říci, že to byla slavnost skutečně velkolepá, přitom vzhledem k charakteru čs. církve velmi střizlivá, ale suggestivně působivá. Kostel byl nabitý, lidé stáli celé tři hodiny a nový biskup přijal moje blahopřání. Včera nastoupil do své rezidence biskup dr. Josef Hlouch. Také jsem pozoroval to velké shromáždění, které zasahovalo až na velké náměstí a nadšení lidu bylo velké. Biskup také pozval předsedu KV NF, protože ho dočasně zastupují, pozvání jsem přijal a zúčastnil se slavnostního oběda. (...) Hovořil jsem s náměstkem ministra kultury, který byl přítomen, ověřoval jsem si jeho názor na Hloucha. Jeho názor i dojem je pozitivní. Soudí tak z předběžných jednání, ale i z jeho kázání, ve kterém se vyjádřil kladně a s podporou úsilí naší vlády. (...) Celá společnost se skládala převážně z řad příbuzných Dr. Hloucha až na dva biskupy. Požádal jsem biskupa o krátký rozhovor, abych ho přivítal, biskup mne uvedl do své kanceláře a tam jsem mu řekl, že osobně vítám v tom nápravu

Biskup Josef Hlouch se svým někdejší sekretářem P. Miloslavem Vlčkem.

křivdy, otevřené dveře určitému národnímu smíření, vytvoření podmínek pro jednotu a pro svou činnost (...) Biskup mne ujistil, že velmi rád si se mnou vždy pohovoří, protože se zajímá o vše. Soudruh Novák z ministerstva mi mezi řečí řekl, že samotný Vatikán si nevede zatím nijak výbojně, že dokonce nemá zájem zatím o vrácení majetku. To spíš naši biskupové a někteří kněží s takovými požadavky přichází.¹⁰

Ale již na mimořádné krajské konferenci KSČ pořádané 6. července 1968 v Českých Budějovicích zazněla od „obrodného“ předsednictva strany velice varovná slova, která dokumentovala, že minimálně na úrovni kraje, se nepřátelské postoje KSČ vůči katolické církvi nikterak nemění. S. Lešnář, člen předsednictva krajského výboru KSČ, přednesl ve svém úvodním referátu následující: „K významnému pohybu došlo i v církvích, zejména katolické. Náš vztah k věřícím musí být upřímný v tom, aby mohli plně uznávat svou víru a účastnit se na obřa-

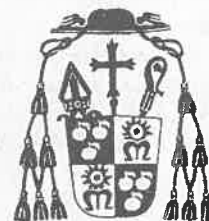

dech, aby se mohli účastnit veřejného života tak angažovaně jako kterýkoli jiný občan. Nebude-li náš přístup k věřícím tohoto druhu, budou nutně získávat podporu jiných politických sil. Na druhé straně však musíme formulovat i svoje požadavky vůči církvi. Především usilovat, aby nezasahovala do bezprostředního politického života. To také předpokládá, aby se nevytvářela organizační základna pro práci s mládeží, např. nějakou obnovou katolického Junáka. Především však usilovat a opakuji znovu své stanovisko, vyplývá to z tradic našeho kraje, tradic pokrokových kantorů, dělnické třídy, že náboženství by nemělo patřit do školních osnov. Jeho výuka by měla být úzce soukromou záležitostí. Neboť my komunisté se netajíme tím, že máme zájem, aby zejména na školách byla mládež vedena k socialistickým idejím vědeckého světového názoru. Svoboda náboženského vyznání ovšem znamená i svobodu atheistické propagandy. Nejde samozřejmě o to pěstovat nějaký nesprávný poměr k věřícím, ale jde o to vyvracet nevědeckost náboženské ideologie v celé činnosti atheistické propagandy. Úkoly, o nichž hovoříme, naznačují, že bude nutné začít s takovým rozmístováním sil strany, aby vedle uchování vlivu v závodech, úřadech a různých institucích byl posílen, a to podstatně vliv v místech, obcích a městských čtvrtích. To předpokládá posílit kádrově městské výbory strany, uliční i vesnické organizace.¹¹ Nemocné srdce biskupa Josefa Hloucha nevydrželo rostoucí tlak státní moci a po vyčerpávajícím jednání s představiteli tehdejší státní správy biskup umírá 10. června 1972. V informativní zprávě o úmrtí biskupa Hloucha se mimo jiné uvádí: „Byly určité obavy, zda biskup Hlouch nezanechal ve své poslední závěti návrh na kapitulního vikáře. Proto bylo zajištěno otevření jeho poslední vůle v přítomnosti krajského církevního tajemníka. Jeho poslední vůle obsahuje jen rozdělení svého osobního majetku a rozloučení s věřícími.“¹²

První kněží, které posvěti pro svoji diecési

J. E.

Msgre Dr. Josef Hlouch,
biskup československé církve

Z archivních materiálů autora

Závěrem

Jak nám dokládá archivní materiál, biskup Josef Hlouch, který zemřel nekravou mučednickou smrtí, byl velice často uváděným a citovaným tídním nepřítelem i dlouho po své smrti. Dobře tuto skutečnost dokumentují následující ukázky z vystoupení s. Pohanky, krajského náčelníka Sboru národní bezpečnosti, které snad ani nepotřebují bližšího komentáře: „Bylo tady hovořeno o církvi. Skutečností je tolik, tam soudruzi nemůžeme vidět faráře, to je totiž velký omyl, kdybychom za církví viděli faráře. Myslím že začínají stále více používat těch zkušeností, které využila římskokatolická církev ve Francii, těch laických apoštolů a lidí. Lidí – laiků, kteří pracují na závodech, institucích a tam realizují zájmy římskokatolické církve. Není náhodou, že zemřelý biskup Hlouch – dej mu pánbůh věčnou slávu, jak se říká -, že po návratu z Vatikánu letos na jaře neměl schůzky s faráři. Ale hlavně s inteligencí v našem Jihočeském kraji. A to nebyly schůzky, že by jim dovezl nějaké dárky, nějaké to Cinzano, nebo něco podobného. To byly politické věci, které se tam diskutovaly a projednávaly. Přesně se bude realizovat politika Vatikánu. Ne přes nějakého starého páprdu, který už dosluhuje, na nějaké té faře. Takže musíme být soudruzi opatrní. (...) Je třeba vidět, že do antikomunismu patří všechny církve svaté i nesváte, se všemi svými různými odnožemi a institucemi. Využívají všech možností, soudruzi. Ať už je to styk pošty, různých jiných kanálů, aby k nám zasílali přímo kvanta literatury, je to tak na polovinu náboženská literatura, bible, ale současně s tou literaturou jde i o politický obsah. Je třeba vidět tu skutečnost, že opět takovými centrály po linii římskokatolické církve i evangelických církví je Západní Německo a Rakousko. To není jen otázka Vatikánu, ale území, ze kterého proti

Pokračování na 6. straně.

Pokračování z 5. strany.

nám operují, to je Vídeň, Linec, to je Mnichov. Je třeba vidět, soudruzi, že to nejsou věci, nad kterými bychom mohli mávnout rukou. Například jeden z představitelů řádu římskokatolické církve dostal za poslední období 98.000 devizových korun k dispozici na svůj osobní fond, který má zde u nás k použití. Nedávno zemřelý biskup Hlouch měl prakticky takový reprezentační fond devizových korun, že by mu ho mohl náš soudruh předseda KNV závidět. Jakými prostředky on disponoval. Šlo to do statisíců. Pro něj nebyl problém, dát někomu auto. Z Tuzexu!! Ověš ty peníze, soudruzi, nejsou na milodary, nebo na něco podobného. Ty jsou k jejich propagandě, ty jsou proto, aby si mohli lidi koupit, aby z toho organizovali.“¹³

Biskup Josef Hlouch se ale stal nesmrtelným ne jako politik, ale díky své neuvěřitelné lásce k lidu sobě svěcenému, kterou dodnes krásně vyjadřují i slova z jeho závěti: „Všechny vás v srdci na věčnost nesu.“

Martin Weis

(Článek byl převzat se souhlasem autora z časopisu *Duchovní pastier, revue pre teológiu a duchovný život*, roč. LXXXIX, č. 9/2008, Trnava: Spolok sv. Vojtecha, ISSN 0139-861X, s. 556-563.)

¹ Tato studie je dílčím výstupem z grantu GAČR číslo 409/07/0475 „Katolická církev na jihu Čech ve světle archivních dokumentů let 1949-1976“ za rok 2008.

² Srv. Úvod k registrační pomůcce fondu KNV v Českých Budějovicích, rukopis a Inventář fondu KNV v Českých Budějovicích, rukopis, Státní oblastní archiv v Třeboni.

³ Při této příležitosti musím poděkovat panu řediteli SOA Třeboň PhDr. Ramešovi za laskavé zpřístupnění těchto archivních materiálů, paní archivářce Dr. Plucarové a dalším pracovníkům a pracovnícím archivu za velmi vstřícný přístup k mému badatelskému zájmu.

⁴ Josef Hlouch se narodil se 26. března 1902 v Lipníku u Třebíče. Po studiích v chlapeckém semináři v Kroměříži vstoupil r. 1922 do kněžského semináře v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1926 arcibiskupem Dr. Prečanem. Jako novokněz byl poslán do Spálova a ještě téhož roku v září do Kladek u Prostějova a v prosinci jako administrátor do Jesence. V září 1927 se stal kooperátorem v Branticích u Krnova, rok na to expositou v Olomouci-Hodolanech. V roce 1934 se stal asistentem CM bohoslovecké fakulty v Olomouci a téhož roku 15. listopadu byl promován na doktora teologie. Brzy po své promoci se dr. Hlouch habilitoval v oboru pastorální teologie jako docent, ale uzavření všech vysokých škol 17. listopadu 1939 zabránilo jeho dalšímu působení na teologické fakultě. Během doby okupace se vyznamenal Dr. Josef Hlouch jako neohrožený kazatel a exercitátor. Pořádal časté duchovní obnovy jak pro inteligenci, tak pro dělnictvo. Prostřednictvím apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje pomáhal organizovat systematickou pomoc českým diecézím, které trpěly velkým nedostatkem kněžstva. Po skončení druhé světové války byl Dr. Hlouch jmenován 1. října 1945 řádným profesorem CM bohoslovecké fakulty v Olomouci. Dr. Hlouch byl i literárně činný: v roce 1934 vydal knihu „Problém odpadu od církve“

Žehnání vlajky nepomucké farnosti. Foto: Pavel Jiran

Svatojánská pouť v Nepomuku 2012

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého

11. 5. (pá) - 19. 5. (so)

8.00 – nověna, mše sv. (kromě úterý, v neděli 18.00 - pouze nověna)

15. 5. (út)

9.00 – mše sv. (pro duchovní a zasvěcené osoby)

19. 5. (so)

17.00 – koncert duchovní hudby: Tábořský chrámový sbor pod vedením H. Boučkové s varhaníkem L. Šotkem

18.00 – „První zvonění malé Lorety“

18.15 – mše sv. na poděkování dobrodincům

20. 5. (ne):

9.00 – mše sv. „u kolébky sv. Jana“ (pro rodiče s dětmi a mládež)

11.00 – hlavní poutní mše sv. (biskup českobudějovický Mons. Jiří Paďour)

15.00 – svátostné požehnání

a v roce 1940 „Konverse a konvertité“. Materiál k těmto literárním dílům čerpal ze své životní praxe, vždyť za svého působení v Olomouci-Hodolanech přivedl zpět ke katolické církvi 461 konvertitů. Znám byl i svými četnými literárními příspěvky do „Rozsévače“.

Datum biskupského svěcení bylo stanoveno na 15. 8. 1947. Za místo biskupské konsekrace byl vybrán katedrální chrám sv. Václava v Olomouci. Pod záštitou jihočeské organizace ČSL byla zorganizována výprava katolických spolků a sdružení do Olomouce. Politické strany a státní správu z Českých Budějovic zastupovala čestná delegace ve složení: P. Josef Plojhar, poslanec za ČSL, Dr. Štefl za ČSL, ONV v Č. Budějovicích zastupoval místopředseda V. Holý a místopředseda V. Huňatý, MNV v Č. Budějovicích byl zastoupen svým předsednictvem v čele s předsedou poslancem Dr. A. Neumanem. Diecézní klérus zastupovali: Msgre Jan Cais, kapitulní vikář, Msgre Karel Reban, rektor kněžského semináře v Č. Budějovicích, a nově jmenovaný biskupský ceremonář P. Mácha. Obřady započaly o deváté

hodině velkolepým průvodem, ve kterém členové Orla a dalších katolických spolků vedli Dr. Hloucha do katedrály. Hlavním světitelem byl apoštolský internuncius arcibiskup Msgre Dr. Ritter a spolusvětiteli arcibiskup pražský Dr. Josef Beran a kapitulní vikář olomoucký biskup Dr. Stanislav Zela. Po slavnostním obřadu přítomní věřící vzdali na prostranství před katedrálou hold nově posvěcenému biskupovi. Dr. Hlouch se s přítomnými rozloučil krátkým proslovem. Za den intronizace byla stanovena neděle 7. září 1947. Předvečer svého nástupu do úřadu biskupa českobudějovického strávil Dr. Hlouch na mariánském poutním místě v Klokotech u Tábora. Tam jej také pozdravil v neděli ráno v čele delegace místopředseda ONV v Č. Budějovicích Vít Holý a doprovodil jej do Českých Budějovic. Přesně o půl desáté dopoledne započala v katedrále slavná intronizace. Do úřadu jej uvedl arcibiskup pražský Dr. Josef Beran za účasti velkého zástupu věřících, kterých bylo takové množství, že

Pokračování na 7. straně.

Oblastní setkání Katolické charismatické obnovy

Na Oblastním setkání Katolické charismatické obnovy jsme se tentokrát sešli v Kruhovém sále DK Metropol v Českých Budějovicích. Jako přednášející byl pozván P. Vojtěch Kodet, OCarm., který i přes svou vyčerpávanost skutečně přijel. Zvolené téma „*Duch Svatý, Pán a Dárce života*“ je nejen blízké P. Vojtěchovi, ale bylo vhodné i vzhledem k probíhajícímu Roku biřmování.

Když jsem před devátou hodinou ranní, kdy měl začít program, dorazila na místo určení, probíhala zvuková zkouška kapely EnterBand, která doprovází letní tábor pro mladé, EnterCamp.

Sál byl téměř prázdný. Přesto mě zarazily jeho nevelké prostory, zvláště vzhledem ke zvukčnosti jména přednášejícího. Můj odhad byl (bohužel) správný a museli jsme se na prostor uskmotřit. Této skromnosti nebylo třeba ve větším přednášce, s připraveným občerstvením, částečně zajištěným účastníky.

Setkání bylo zahájeno krátkým přivítáním (P. Roman Dvořák) a úvodní modlitbou, vedenou kape-
lou. Následovala přednáška P. Kodeta, z níž uvedu jen střípky, které mi utkvěly v paměti. P. Voj-
těch se nám pokusil přiblížit Boží pohled na nás, na naši nesmírnou krásu. Tu nevidíme nejen
my, ale i ostatní lidé. Jejich pohledy na nás v největší míře určují, zda se cítíme krásní v Božích
očích. A to zase má vliv na důvěru v Boha a jeho vedení. Pokud tuto důvěru nemáme, je obtížné
nechat se jím vést. Duch Svatý nás může nejen vyvést z duchovní a jiné pouště, ale také nás na ni
zavést a vodit nás po ní. S Duchem Svatým - a tedy s láskou - lze konat nejen velké věci, ale i ty
nejprostší, každodenní činnosti, což nám může pomoci je přijmout a docenit. Po přednášce sloužil
P. Kodet přímo v sále mši svatou, po které byla možnost odebrat se do místní restaurace na řízek
s bramborem nebo svíčkovou s knedlíky.

Kromě oběda jsme využili poměrně dlouhou pauzu na setkání s přáteli, na využití nabídky pří-
mluvné modlitby, případně svátosti smíření od tří přítomných kněží. Setkání uzavírala modlitba
chval, díky a proseb, typická pro příznivce charismatického hnutí. Pak už jen zbýval uklid a hurá
domů.

Markéta Applová

Pokračování z 6. strany.

během slavné pontifikální mše sv. sloužené v ka-
tedrále byla nutnost sloužit pro velký počet věř-
ících kolem katedrály u polního oltáře. Jménem
diecézního kněžstva a kapituly přivítal biskupa
probošt Msgre Boček, který ve své řeči ocenil, že
Dr. Hlouch nedbal na výhody ekonomické a ode-
šel působit do chudé diecéze jihočeské. Ve své ná-
stupní řeči se biskup Hlouch obrátil ke všem sta-
vům: zemědělcům, dětem, studentům, dělníkům,
inteligenci, zdravým i nemocným. Ve znamení
svého hesla „Skrze Marii k Ježíši“ volal všech-
ny ke spolupráci, do boje za lidskou duši, za mír
a pokoj jihočeského člověka. Po pontifikální mši
sv. následovalo uvítání biskupa před katedrálou.
Pozdravili jej zástupci státní správy a jménem
MNV přivítal pana biskupa poslanec P. Josef
Plojhar. Srv. WEIS, Martin: *Osudy katolické cír-
kve na jihu Čech v poválečných letech*. Studia the-
ologica č. 5, III:3 (podzim 2001), s. 27-36.

⁵ Státní oblastní archiv (dále SOA) Třeboň, fond
Jč KNV Č. Budějovice, karton č. 364, sign.
290/2, - Kádrový posudek vypracovaný krajským
církevním tajemníkem v Č. Budějovicích dne 13.
2. 1951 pro potřeby Státního úřadu pro věci cír-
kevní v Praze.

⁶ Krajský církevní tajemník žádal pro těžkou sr-
deční nevolnost biskupa jeho odborné vyšetření
v krajské nemocnici. Po dlouhé výměně dálno-
pisů konečně přišla kýžená odpověď: „*Prohlídku
elektrokardiografem povolujeme, jestliže bude
provedena spolehlivým lékařem. Biskup Hlouch
nechť je dovezen do nemocnice v přesně vyjedna-
nou hodinu a dobu. Dbejte, aby při této příleži-
tosti se nedostal do jakéhokoliv osobního styku.*“
SOA Třeboň, Fond Jč KNV Č. Budějovice, kar-
ton č. 363, sign. 290/2, orig. dálkopis označený
číslem 173, bez data.

⁷ SOA Třeboň, Fond Jč KNV Č. Budějovice, od-
bor kultury, přírůstkové číslo 14/91, karton č. 6,
složka situační zprávy za rok 1967, situační zprá-
va ze dne 24. 8. 1967 zasláná OCT v Táboře s.

Sezimou KCT v Českých Budějovicích, originál
signovaný.

⁸ SOA Třeboň, Fond Jč KNV Č. Budějovice, se-
kretariát pro věci církevní 1959-1977, přírůstko-
vé číslo 14/91, karton č. 11 signatura 460, dopis
ze dne 30. 5. 1968, opis, signovaný.

⁹ SOA Třeboň, Fond Jč KV KSČ, fascikl č. 38,
signatura I/141, plénum KV Jč KV KSČ rok
1969, strojopis.

¹⁰ SOA Třeboň, Fond Jč KV KSČ, fascikl č. 37,
signatura I/141, plénum KV Jč KV KSČ rok
1969, strojopis.

¹¹ SOA Třeboň, Fond Jč KV KSČ, fascikl č. 38,
signatura I/141, plénum KV Jč KV KSČ rok
1968, strojopis.

¹² SOA Třeboň, Fond Jč KNV Č. Budějovice, od-
bor kultury, přírůstkové číslo 37/91, karton č. 4,
signatura 463.2, informativní zpráva o úmrtí bis-
kupa Hloucha a návrh na obsazení funkce kapi-
tulního vikáře v českobudějovické diecézi, opis,
nesignovaný.

¹³ SOA Třeboň, Fond Jč KV KSČ, fascikl č. 43,
signatura I/141, plénum KV Jč KV KSČ rok
1972, strojopis.

OBLÁTSKÁ POUŤ

kostel Nanebevzetí Panny Marie
na Klokotech

sobota 19. 5. 2012

9.30 - meditativní oblátský růženec

10.30 - slavnostní mše sv.

P. Martin Sedloň, OMI

(při mši sv. obnova slibů asociovaných OMI
a přijetí nových členů a kandidátů)

12.00 - občerstvení

13.00 - představení oblátských svatých
a promítání oblátských filmů

*Srdečně zveme všechny přátele a členy
oblátské rodiny k společné oslavě!*

Lomec L. P. 2012

2. 6. (so) 17.00 Červnová pouť
P. Antonín Bachan, Klatovy

7. 6. (čt) 17.00 Boží tělo
P. Mgr. Adolf Pintíř, České Budějovice

13. 6. (st) 17.00 Fatimský den
Mons. Jiří Paďour, OFMCap., Č. Budějovice

7. 7. (so) 17.00 Červencová pouť
Mons. Jiří Paďour, OFMCap., Č. Budějovice

13. 7. (pá) 17.00 Fatimský den
P. Ing. Mgr. Vítězslav Holý, Nepomuk

4. 8. (so) 17.00 Letní pouť
P. Mgr. Tomasz Piechnik, České Budějovice

13. 8. (po) 17.00 Fatimský den
P. Mgr. Jaromír Stehlík, Pelhřimov

1. 9. (so) 17.00 Záříjová pouť
Mons. Pavel Posád, České Budějovice

9. 9. (NE) HLAVNÍ POUŤ
10 hod. - Hlavní mše sv. (Mons. Jiří
Paďour, OFMCap., Č. Budějovice) -
15 hod. - Mládežnická mše sv.
(P. Mgr. Roman Dvořák, Č. Budějovice,
P. Mgr. Josef Sláček, Prachatic)

13. 9. (čt) 17.00 Fatimský den
P. Josef Prokeš, České Budějovice

6. 10. (so) 17.00 Růžencová pouť
P. Václav Pícha JC. D., Český Krumlov

13. 10. (so) 17.00 Fatimský den
P. Mgr. Miroslav Šašek, České Budějovice

3. 11. (so) 14.30 Dušičková pouť
P. MVDr. Mgr. Jan Janoušek, Čkyně

**1. 12. (so) 10.00 Adventní
mikulášská pouť**
Opat Josef Michael Pojezdny, O. Praem., Strahov

10. celostátní Misijní pouť a 7. Misijní den dětí

SOBOTA 26. 5. 2012, KROMĚŘÍŽ

Papežská misijní díla zvou na Misijní pouť
a Misijní den dětí s mottem: „*Podej mi ruku,
pomůžu Ti.*“ Při této příležitosti oslavíme
100 let působení Misijních děl u nás
a 190 let od založení Misijního díla šíření
víry zakladatelkou Pauline Jaricot. Poutí se
budeme též připravovat na vyhlášení Roku
víry Benediktem XVI. v den 50. výročí
zahájení 2. vatikánského koncilu (11. 10.
2012). Připraven je bohatý program pro děti
i dospělé (mše sv., tradiční Misijní jarmark,
misijní hrátky, soutěže, prohlídka zámku
a zahrad, pásmo písní a další překvapení.
Přijďte a vezměte s sebou i své blízké.
Těšíme se na vás!

VÍCE INFORMACÍ:

PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33,
tel. 499 433 058, 604 838 882,
info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

FRANTIŠKÁNSKÉ MISIE

Františkánské misie se zaměřují na evangelizaci větších měst, jako je například Plzeň, Liberec, Ostrava. Vycházejí ze stejného principu jako misie dominikánské, ale kladou větší důraz na zkušenost. A zkušenost jim napovídá, že v „mírném chaosu“ se lépe daří vanutí Ducha sv.

I františkánské misie začínají důkladnou modlitební přípravou a zapojením farnosti ve městě, kde misie probíhají. Velký důraz je kladen na spolupráci s místním duchovním, s nímž je konzultována příprava programů vhodných pro podmínky v daném místě a který především určuje, co je kde třeba. V každé misijní dvojici je jeden místní farník. Tito farníci předem oslovují své známé a připravují tak vhodnou půdu pro misie. Propagace misí pak bezprostředně probíhá i oznámením v místním tisku a dalších médiích. Misijní tým sám uznává, že příprava farnosti je v jejích podání slabším místem, naopak jako svou silnou stránku identifikují pokračovací práci s farností po skončení misí.

Misie chápou jako zasévání semínek. Zdůrazňují kontakt s lidmi na okraji společnosti. Proto navštěvují domovy důchodců, léčebny dlouhodobě nemocných, vyhledávají bezdomovce, slouží mše u sester Matky Terezy. Misijní akce probíhají během školního roku, často k nim pat-

ří misie ve školách, přednášky o citlivých tématech jako jsou vztah vědy a víry, celibát, diskuse o sektách.

Misionáři během celých misí společně bydlí, společně se modlí a slaví mši svatou, společně jedí a tím vším posilují své společenství a jeho vazbu k Bohu. V místním kostele probíhá po celou dobu misí co nejdéle adorace s modlitbou za misie. Františkáni nemají bytové misie, navštěvují ale instituce (LDN, DD apod.). Krom návštěv a modliteb v kostele jsou ve městě i tzv. informační body – místa, kde jsou na panelech základní informace, které představují činnost misí a kde je stálá misijní služba a vždy možnost rozhovoru s misionáři, možnost modlitby a podobně. Dále probíhají i rozhovory s lidmi na ulicích. Pokud z tohoto rozhovoru vyplyne potřeba a přání přímluvné modlitby, je možné ji nabídnout a vykonat buď přímo na ulici po rozhovoru, nebo v informačních bodech.

Večerní programy jsou ekumenické, a to modlitební, s modlitbami chvály i přímluvnými, a evangelizační v ulicích. Zvláště dvě akce se setkávají s úspěchem. Prvním je divadelní představení „Zraněný pastýř“, která má velkou vypovídací hodnotu a je samo o sobě svědectvím. Druhou je akce „Světlo v temnotách“. Na tuto akci se vybírá kostel na rušném místě. Misionáři zvou kolemjdoucí do kostela. Pokud proje-

ví ochotu a vejdou, dostanou svíčku, někdo se jich ujme a doprovází je lodí před vystavenou Nejsvětější svátostí. Tam můžou nechat svou prosbu, která bude zahrnuta do přímluvných modliteb, dostanou kartičku s citátem z Písma a vracejí se boční lodí k východu. V boční lodi sedí kněží. Pokud přichodí chtějí, mohou s nimi promluvit. Nabízí se jim duchovní rozhovor, požehnání nebo, ve výjimečných případech, udělení svátosti smíření. Hlavním smyslem této akce je jít a pozvat lidi k Pánu. Ten už si pak vše dotvoří sám.

Dalším velmi úspěšným a oblíbeným misijním prvkem je „duchovní kavárna“ (Františkova kafirna). Místo, kde si lidé mohou dát kávu nebo čaj a kde je zároveň příležitost k hovoru o duchovních věcech, kde je možno dát lidem literaturu. Spolu s večery v kostele se jedná o osvědčené formy evangelizace. Lidi těší a zároveň šokuje (a tím se jim vstřípí do paměti), že věřící jsou úplně „normální lidé“, že kněz může být mladý a neformální, otec od rodiny se modlí a řeholní sestra směje.

Všichni misionáři se shodují, že alespoň jeden den v týdnu by měl být kostel otevřený minimálně do jedenácti hodin večer, aby se lidé mohli třeba náhodně „zastavit“. Přinejmenším ve větších farnostech, kde je k tomu možné získat dobrovolníky.

P. Tomas van Zavrel

Seminář „Život v Duchu“ na Klokotech

Letošní rok je ve znamení víry v Ducha svatého. A proto P. Roman Dvořák, který má v diecézi na starosti práci s mládeží, odpověděl kladně na prosbu P. Jiřího Můčky a některých z nás a provedl nás společně s dalšími pomocníky seminářem duchovní obnovy, který nás věřící měl vést k prohloubení víry. Setkávali jsme se po jedenáct nedělních podvečerů v Emauzích na Klokotech.

Účastnilo se cca 50 lidí z různých farností vikariátu – Tábor, Klokoty, Choustník, Malšice a Planá nad Lužnicí.

Začali jsme společnými chválami a prosbami, a pak jsme rozdělení do skupin pracovali nad

texty Bible týkajících se různých aspektů života víry. Následná katecheze nám otevřela vždy další téma, k němuž jsme dostali „domácí úkol“ – tzn. texty Písma, které nám v samostatné meditaci doma pomohli toto téma prohloubit.

Tři setkání byla jiná. V prvním jsme mohli přistoupit k svátosti smíření (přijeli další kněží) a k přímluvné modlitbě za uzdravení našich problémů a starostí. V druhém „vloženém“ odpoledni proběhla modlitba za vylití Ducha sv. Oba podvečery probíhala také adorace před nejsvětější svátostí.

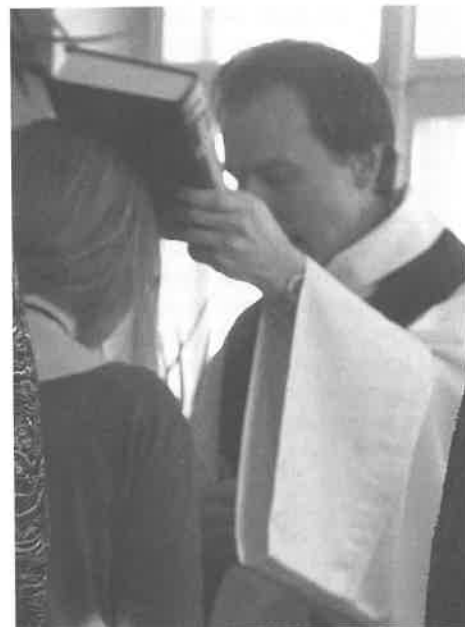
Závěr semináře patřil mši svaté s požehnáním,

abychom přijaté dary nesli k těm, kdo potřebují evangelium.

Myslím, že pro každého byl seminář přínosem a všem se líbil, vždyť z ankety, která byla na závěr, vyplynulo, že bychom se měli zase scházet nad Písmem. Tímto děkuji za všechny zúčastněné otci Romanovi za umožnění lepšího pochopení Písma a za jeho požehnání abychom byli světlem, solí a kvasem při setkávání s lidmi.

Další navazující setkání se uskuteční v neděli 20. května v 16 hodin.

J. Nolčová

Klokoty žádají o udělení titulu basilica minor

Pojmenováním bazilika je označen kostel nějakým způsobem zvláštní a významný. Označení „*basilica maior*“ má pouze pět hlavních římských kostelů. Kromě těchto pěti kostelů povyšovali v historii papežové ještě další významné křesťanské chrámy. Aby se lišily od výše uvedených, dostávaly titul bazilika menší – „*basilica minor*“. Byly povýšeny i zvláště významné kostely mimo Řím, např. Lurdy, Vierzehnheiligen v Německu, Svatá Hora u Příbrami a některé další.

Po 2. vatikánském koncilu se titul bazilika především chápe jako zvláštní spojení se stolcem sv. Petra. Vyjmenujme několik podmínek, které má kostel ucházející se o tento titul splňovat:

- kostel má vynikat prostorově a uměleckým projevem;
- má se těšit určité výjimečnosti v diecézi, např. pro uchovávání významné relikvie některého kanonizovaného světce, či že je v kostele zvláštním způsobem uctíván slavný obraz. Kostel je centrem náboženského snažení a proto:
- slavení eucharistie a posvátné liturgie se koná s náležitou důstojností a je příkladem, který zasluhuje následování jak v liturgii, tak v účasti věřících;
- u kostela je schola cantorum a je zde osoba, která vede a stará se o aktivní účast lidu;
- kněží příslušející ke kostelu jsou v dostatečném počtu a zpovědník je stále k dispozici v určitých hodinách pro potřeby kajníků;
- promluvy ať se konají často, ať se neomezují

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST STRAKONICE

srdečně zve na

DUCHOVNÍ ODPOLEDNE STRAKONICKÉHO VIKARIÁTU

v sobotu 26. 5. 2012 od 14 hod.
v kostele sv. Prokopa na Hradě

*Motto: „Usilujte však o dary lepší!
A teď vám chci ukázat ještě mnohem
vzácnější cestu“ (srov. 1 Kor 12,31)*

PROGRAM:

14 hod. - Zahájení, 1. přednáška
16 hod. - 2. přednáška
18 hod. - Mše sv.

Přednášející:

P. Mons. Michael Slavík, Th. D.
(generální vikář pražské arcidiecéze)

O přestávkách bude příležitost
k sv. smíření, duchovnímu rozhovoru
s knězem, přímluvné modlitbě
nebo adoraci v kostele sv. Prokopa.

www.farnost-strakonice.cz

Foto: Petr Vilgus

jen na svátky. V basilice minor by mělo být podporováno liturgické vzdělání věřících ustanovením skupin zaměřených na liturgickou činnost, zvláštními vzdělávacími kurzy ve formě navazujících přednášek a jiných programů tohoto druhu.

Díky titulu bazilika požívá povýšený kostel rovněž určitých privilegií - je možno získat plnomocné odpustky v den posvěcení baziliky, v den slavnosti sv. apoštolů Petra a Pavla, v den udělení titulu baziliky, jeden den v roce stanovený duchovním správcem a jeden den v roce, který si věřící sám stanoví.

Před námi teď stojí následující úkoly:

- potřebovali jsme získat souhlas našeho otce biskupa s žádostí o udělení titulu. Otec biskup Jiří ví o postavení Klokot v diecézi i o našem životě zde, a možná také proto, že bychom mohli být první basilica minor v diecézi, naši žádost podpořil.

- Nyní budeme potřebovat také souhlas Národní biskupské konference. Už pro ni budeme muset vypracovat obsáhlý dotazník obsahující brožury nebo zprávu obsahující původ, historii a náboženskou činnost kostela (bohoslužby a pobožnosti, pastorační společenství a charitativní práce); album fotografií dokumentujících exteriér a interiéry kostela, obzvláště uspořádání sanktuária (oltář, ambon, sedes) a další místa určená pro konání slavností.

- Pokud by na základě předložených podkladů Česká biskupská konference naši žádost podpořila, pak by následovaly překlady onoho dotazníku a odeslání ke schválení do Říma Kongregaci pro bohoslužbu a řád svátostí.

Pokud byste chtěli toto úsilí podpořit, prosíme vás o modlitbu za zdar dalších kroků.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Děti ze sociálně slabých rodin se učily dopravní předpisy

„Přemýšlím, jaké aktivity dát do grantu, aby byly dětem skutečně ku prospěchu,“ duma-la nahlas dobrovolnice Julie Kovářová, když psala v říjnu 2011 žádost o příspěvek na Nada-ci Open Society Fund Praha. Všichni jsme se shodli na tom, že děti (klienti českobudějovic-ké Diecézní charity) absolutně neumí dopravní předpisy a bylo by více než potřebné je s nimi seznámit.

V sobotu 28. dubna 2012 se 20 dětí ze sociálně slabých rodin naučilo mnoho značek, předpisů a pravidel silničního provozu. To vše „v pro-vozu“ na dětském dopravním hřišti v Českých Budějovicích. Děti jezdily na kolech a kolo-běžkách, a protože jich bylo hodně a musely se v jízdě střídat, část jezdila a část dělala kompars v podobě chodců.

My dospěláci jsme obsadili důležité křižovat-ky a bedlivě střežili dodržování značek, jízdy na zelenou atd. Po poledni jsme už byli všichni

úplně unavení - nejen z ježdění či neustálého přecházení po přechodech pro chodce, ale také z vedra, které ten den lámalo teplotní rekordy v celé republice.

Akce se mohla uskutečnit díky aktivitě dob-rovolnice Julie Kovářové (autorka projektu), štedrosti Nadace Open Society Fund Praha, velkorysosti pana Špaleho, předsedy českobu-dějovického ÚAMK, a jeho kolegy pana Kováře a díky ochotě dobrovolníků. Konkrétně 3 dob-rovolnic Diecézní charity (Julie Kovářová, Ka-mila Dušková a Eva Zemanová) a 6 dobrovolnic pod vedením Ludmily Kubištové z firmy dm drogerie markt. Všem mnohokrát děkujeme!

Mgr. Věra Michalicová, vedoucí
Dobrovolnického centra při Diecézní charitě ČB
Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice,
tel: 386 322 611; mob.: 731 441 760,
www.dobrovolnicich.cz; www.dchcb.cz

Koncert

„Okudžava – mínus 15 let“

Poradna pro cizince a migranty pořádá 8. 6. 2012 vzpomínkový koncert k 15. výročí úmrtí B. Okudžavy. Koncert se uskuteční v kulturním klubu Horká vana (Česká 7, České Budějovice) od 18 hod. Písně Bulata Okudžavy zde zazní v po-dání Jiřího Vondráka. Tento brněnský pís-níkář, scénárista, režisér a divadelník se dříve zasloužil o jediné vystoupení Bulata Okudžavy v České republice – v roce 1995 v Praze a v Brně. B. Okudžava (1924-1997) byl básníkem, prozaikem, scenáristou a šansonierem arménsko-abcházsko-gru-zínského původu. Druhou světovou válku strávil na frontě, poté studoval filosofii, pracoval jako novinář a od poloviny 50. let se věnoval veřejným vystoupením. Prosla-vil se především svými lyrickými písněmi, psal však také historické romány, novely a básně. Jeho texty jsou známé a rozší-řené po celém světě. Pokud si chcete za-vzpomínat na jeho tvorbu a strávit příjemný večer, využijte toto pozvání.

Mgr. Michaela Holá,
vedoucí Poradny pro cizince a migranty

TÝDEN CHARITY 2012

Jihočeský kraj a Diecézní charita Če-ské Budějovice srdečně zvou na **slav-nostní zahájení Týdne charity, které se uskuteční 7. června 2012 v prosto-rách Krajského úřadu Jihočeského kraje** (U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice).

PROGRAM:

9.30-10 hod. - Prezence účastníků

10-10.30 hod. - Úvod a přivítání

Mgr. Ivana Stráská (náměstkyně hejtmana Jihočeského kraje), ing. Bc. Ludvík Zíma (vedoucí ob. regionálního rozvoje), mons. Pavel Posád (prezident Charity), mgr. Mi-chaela Čermáková (ředitelka DCH Č. Bu-dějovice)

11-12 hod. - Představení činnosti

Dobrovolnické centrum (DCH Č. Buděj-ovice), Intervenční centrum (DCH Č. Buděj-ovice), Péče o potřebné - představení pro-jektů (MCH Č. Budějovice), Pomoc lidem bez domova (FCH Prachatice), Domácí péče a domov pro seniory (OCH Vimperk)

12-13 hod. - raut

13 hod. - Zahájení vernisáže

Mgr. Jiří Zimola, mons. Pavel Posád,
mgr. Michaela Čermáková
Hudební doprovod: Konzervatoř České Budějovice.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita České Budějovice

vypisuje výběrové řízení na pozici:

*** sociální pracovník pro poradenství**
/ terénní sociální práci /

sociální aktivizační službu pro rodinu
v Jindřichově Hradci

s nástupem od 1. 7. 2012 (celý úvazek)

*** sociální pracovník**

pro Nizkoprahovské zařízení pro děti a mládež
ve Starém Městě p. Landštejnem
s nástupem od 1. 7. 2012 (0,5 úvazku)

Příhlášky zasílejte do 22. 6. 2012

na adresu: Diecézní charita, Kanovnická 16,
370 01 České Budějovice
nebo na e-mail: tlapak@charitacb.cz

POŽADUJEME:

- VŠ – obor sociální práce
- trestní bezúhonnost
- flexibilita, komunikační dovednosti
- schopnost práce v týmu
- řidičský průkaz skupiny „B“

NABÍZÍME:

- práci v zajímavé oblasti
- standardní platové zařazení

V PŘÍHLÁŠCE UVEĎTE:

- strukturovaný životopis
- motivační dopis
- telefon, e-mail

Uchazeči splňující podmínky výběrového řízení budou pozváni 25. 6. 2012 od 14.00 hod.
k ústnímu pohovoru v Českých Budějovicích

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka Diecézní charity Č. Budějovice

Do programu Adopce na dálku přibýly další děti z Běloruska

Dalších jednapadesát běloruských dětí nyní čeká na adoptivní rodiče v rámci programu českobudějovické Diecézní charity Adopce na dálku. „Pinská charita, se kterou spolupracujeme, přibrala do své působnosti kromě Brestské i Gomelskou oblast, jež stále trpí následky havárie zdejší černobylské jaderné elektrárny a nové děti jsou právě odtud,“ vysvětlila pracovníce DCH Tatjana Šeráková. V projektu jsou děti ve věku od mateřských škol až po vysokoškolské studenty.

Zájemci o adopci se mohou hlásit přímo v sídle Diecézní charity v Českých Budějovicích v Kanovnické 16 nebo mohou „adoptovat“ dítě prostřednictvím on-line formuláře na webové stránce www.dchcb.cz. Adopce na dálku není skutečnou adopcí, ale rodiče, kteří se rozhodnou některé z dětí podporovat, zaplatí ročně buď jednorázově nebo ve splátkách minimálně pět tisíc korun u žáků mateřských a základních škol, v případě středoškoláků a vysokoškoláků pak šest tisíc korun.

Jedná se vlastně o formu pomoci dětem z těch nejchudších rodin. „V projektu máme například děvče, které má ještě jednoho sourozence a jejich matka-samoživitelka vydělává v přepočtu pouhé čtyři tisíce korun měsíčně, přitom ceny v Bělorusku jsou srovnatelné s českými,“ upozorňuje Šeráková.

Tyto peníze slouží dětem na školné, nákup školních potřeb a pomůcek, školní uniformy, oblečení, obuv, zaplacení zdravotní péče a léků.

Sociální situace v Bělorusku je špatná a země se od minulého roku potýká s vážnými hospodářskými problémy, které podle odborníků zavinil autoritářský prezident Alexandr Lukašenko. Ten totiž před prezidentskými volbami v prosinci 2010 bez ohledu na katastrofální stav stát-

ního rozpočtu výrazně zvýšil platy pracovníků veřejného sektoru. Důsledkem je obrovská inflace, která znehodnocuje výtěžky a úspory Bělorusů. Jenom ceny potravin se za rok 2011 zvýšily o 225 %!

V současné době je v programu Adopce na dálku 148 běloruských dětí, a 59 včetně gomelských na adoptivní rodiče zatím čeká.

Tatjana Šeráková, pracovníce DCH pro program Adopce na dálku, tel. 732 250 873,
e-mail: humanitarnipomoc@charitacb.cz

Ctvrtek 7. června 2012
v 17 hod.

Mariánské poutní místo
Lomec u Vodňan

Ve čtvrtek 7. června jsou všichni
poutníci srdečně zváni na

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA.

Mši sv. bude celebrovat
generální vikář P. Mgr. Adolf Pintíř

Biskupství českobudějovické a Státní oblastní archiv v Třeboni

vás zvou na výstavu

**VŠECHNY VÁS V SRDCI
NA VĚČNOST NESU ...
Českobudějovický biskup
Josef Hlouch (1902-1972)**

Výstava se koná od 11. do 29. 6. 2012
ve výstavním sále Státního okresního
archivu Č. Budějovice, Rudolfovská 40.

Otevřeno: po-pá od 9 do 17 hodin.

**Slavnostní vernisáž výstavy proběhne
v pátek 8. června 2012 od 14 hod.**

Výstava bude mimořádně otevřena
rovněž v sobotu 9. června (9-15 hod.)
v rámci „Dne otevřených dveří“ Státního
okresního archivu České Budějovice.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Týden pro rodinu „Rodina spojuje generace“

O týdnu pro rodinu se čtenáři Setkání určitě nedozvídají poprvé. Letos probíhá v termínu 13.–20. 5. 2012.

Proč se vlastně objevuje tematické zaměření dnů, týdnů nebo dokonce roků? Jen namátkou jmenujme Národní týden manželství, který každým rokem získává větší ohlas, nebo Den matek, kterým Týden pro rodinu začíná. Tematické roky vyhláší i Svatý otec, brzy vstoupíme do Roku víry, v národních podmínkách byly tematické roky vyhlášeny Českou biskupskou konferencí - loni křtu, letos biřmování a v příštím roce eucharistie.

Určitě je smyslem těchto počinů zaměřit se na to, co je pro život člověka, společenství i celé veřejnosti potřeba a na co se možná pozapomíná.

Tak je tomu u nás i s rodinou. Nemá rozhodně na různých ustláno ekonomicky, a tak ani co do společenské prestiže. Stabilita rodiny je ohrožena velkou mírou rozvodovosti. Uvádí se, že v České republice dosahuje rozvodovost 50 % z počtu manželství uzavřených v daném roce. Naštěstí to neznamená, že by se rozváděla polovina všech existujících manželství. Rozvod přichází průměrně po 12 letech trvání manželství, i když s nejvyšší mírou rozvodovosti se setkáváme mezi 3. a 4. rokem po uzavření sňatku. Většinou se uvádí jako důvod rozvodu rozdílnost povah, názorů a zájmů a v neposlední řadě také nevěra. O rodinu přijde tak po rozvodu ročně 26.000 nezletilých. V naší zemi přibývá rovněž nesezdaných soužití, což odpovídá i názoru 42 % populace, že manželství není nutnou podmínkou pro rodičovství. A počet příznivců tohoto názoru bohužel roste.

Církev si je ale vědoma velké hodnoty rodinného společenství pro každého jednotlivce i pro celé lidstvo, je její ochránkyní po celá století

a v jejím dnešním ohrožení tím více. Benedikt XVI. označil rodinu jako základní místo, kde se láska žije a kde se k lásce vychovává. Hodnotí rodinu jako bohatství pro manžele, spatřuje v ní nenahraditelné dobro pro děti a neodmyslitelný základ společnosti a dále společenství života pro putující církev.

A tak je přirozené, že centra pro rodinu ze všech diecézí vyhláší každoročně Týden pro rodinu a je dobře, že se k němu přidávají i další, kteří věřící nejsou, ale kteří vnímají v rodině

velkou hodnotu pro svůj život. Snad se pro rodinu blýská na lepší časy, kdy v některých městech a obcích svolává veřejná správa pracovní skupiny prorodinných organizací a postupně počítá s rodinou i v komunitním plánování.

Co ale s letošním Týdnem pro rodinu s názvem „Rodina spojuje generace“? Určitě je letošní motto dobrým podnětem k tomu ve své širší rodině něco zajímavého podniknout. Dnešní mladí si váží svých prarodičů mezi jiným právě proto, že dokážou držet vztahy v rodině. Společně strávený časem, kdy bude dobře celé rodině, znamená dostat možnost něco takového „okoukat“ a určitě i mnohem víc. Obdarování budou účastníci všech generací. Takže stačí se jen dobře zamyslet a hlavně domluvit, jak naše

Fotografie zachycují minulé setkání rodin v Nových Hradech.

akce bude vypadat, aby měl ze setkání potěšení každý jeho účastník. Když se podaří společně uskutečnit nápad, který padne vlastní rodině přímo na míru, co víc si přát. Pak se setkávání, vzájemné potěšení nebudou omezovat jen na vyhrazené týdny nebo dny a o to právě jde. Záleží přece na tom, abychom o to, co je pro nás důležité, pečovali, svoje priority žili a nechtěli v dnešní době rodinu ochránit pouze tím, že ji konzervujeme a uzavřeme před nepříznivými vlivy. Podle celosvětových výzkumů lidé praktikují svou víru více v modlitbě a návštěvách kostela než v rodině a dalších vztazích, zaměstnání nebo politice. Setrvat u takového vyznávání hodnot by byla škoda pro nás, křesťany samotné, a i pro naše bližní.

DCR pořádá na konci tohoto Týdne pro rodinu (18. - 20. 5.) **víkend pro rodiny s dětmi na Nových Hradech s názvem „Duch svatý vane, kam chce – napříč generacemi“**. Poslední místa jsou ještě volná.

Více na www.dcr.bcb.cz

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Poslední místa na Světovém setkání rodin v Miláně!

CK Miklas Tour stále nabízí možnost přihlásit se do Milána – bez nutnosti registrace u pořadatelů a hrazení registračního poplatku. Cena je snížena z 3.800 na 2.300 Kč. Ubytování bude zdarma u salesiánů, nejspíše s karimat-kami v místnostech pro více lidí (15). Na místě bude možné zakoupit si levné "stravenky". Ještě je volných přibližně 15 míst.

Zájemci se mohou informovat více na
http://www.rodiny.cz/f/file/Milano2012_sle-va.pdf

Dovolujeme si vás pozvat na přednášku
Mgr. Hany Imlaufové,
psychoterapeutky, speciální pedagožky,
manželské a rodinné poradkyně
z *Křesťanské pedagogicko-psychologické*
poradny z Prahy, na téma:

Nepřítelem zdravé sexuality je mlčení. Jak hovořit s dětmi v rodině o sexu

kteřá se bude konat
v neděli 17. června 2012 v 15 hod.

ve farním sále Salesiánského střediska mládeže v Českých Budějovicích (E. Destinové 1, zastávka MHD Vysokoškolské koleje).

Celá přednáška bude na již zmiňované téma; v její 2. polovině bude prostor pro vaše dotazy. Pokud máte nějaký dotaz, můžete ho zaslat již nyní na email: holcovi.cb@seznam.cz

Z kapacitních důvodů prosíme o předběžné potvrzení účasti na e-mail: holcovi.cb@seznam.cz

Dovolujeme si upozornit, že na přednášce bude vybíráno dobrovolné (symbolické) vstupné, na pokrytí režijních nákladů.

Za organizační tým zvou manželé Holcovi

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Večer mladých ve Velešíně

V pátek 25. 4. 2012 proběhl po dlouhé době Večer mladých ve Velešíně. Velešínská fara sice na první pohled vypadá naprosto obyčejně, ovšem vevnitř už je tomu jinak.

Místní kaplan pro mládež P. Martin Bětuňák je známý svým rytířstvím, a tak i fara má nádech středověku. Náš program se odehrával v sále před kaplí, i když samotné setkání začalo již v 18 hod. mši sv. v místním kostele.

Sešlo se nás neuvěřitelných třicet, což jsme vůbec neočekávali. Přijeli nás navštívit i ze sousedního vikariátu, a to holky z Vlachova Březí. Bylo vidět, že místní farnici mají své mladé moc rádi, což bylo poznat podle množství buchet a jiných dobrot. Po nasycení jsme se rozpořbovali třemi aktivitami. Nejdříve jsme v kolečku, kdy jsme se drželi za ruce, museli říct něco o sobě a zároveň prolézt provazovým okem, aniž bychom pustili našeho souseda. Možná se to zdá komplikované, ale byla to opravdu zábava. Poté následovala rychlá aktivita se jmény, kdy jsme po sobě házeli míčkem a přitom říkali

jméno toho, komu házíme. Kdo se spletl, obíhal kolečko. V další aktivitě jsme byli rozděleni do dvojic a měli se rozhodnout, kdo bude řidič a kdo auto. Auta zavřela oči a nechala se unášet provozem beze strachu, že narazí, protože řidič moc dobře věděl, jaký bourák si veze. Poté jsme se vystřídali. Pro mnohé bylo zajímavé nechat se vést, někdo raději řídil a měl kontrolu nad situací, každopádně to byl dobrý zážitek. Všechny aktivity připravila Vendy.

Po malé pauze přišlo na řadu téma *O modlitbě v dnešní době*, které připravil P. Roman. Ve skupinkách jsme zjišťovali, jaké máme modlitby. Roman nám pak vše objasnil a mluvil i o své zkušenosti z mladých let. Večer jsme završili společnou modlitbou žalmů, písněmi, ale i chválami, díky a prosbami. Byl to milý večer a ti, kteří přespávali, mohli navštívit i místní koncert bluegrassové kapely a o půl noci zalehnout v pohostince na faře, která je přímo nad kaplí. O tom, že se zde spí sladce, vůbec nemusíte pochybovat.

Vendula Králová

Animátoři - 3. setkání (27.-29. 4. 2012)

Poslední dubnový víkend se v Nové Cerekvi uskutečnilo už třetí setkání účastníků animátorského kurzu. Páteční večer jsme byli uvedeni do tématu „*Modlitba*“, kde jsme mimo jiné mohli popřemýšlet o tom, kolik věcí lze k modlitbě použít. Další část večera patřila bohoslovcům z českobudějovické diecéze, kteří nám poutavě povyprávěli, jak to chodí u nich v semináři. A jeden z nich se podělil o krásné svědectví, ve kterém popsal svou cestu ke kněžství. Slunečný sobotní den jsme začali modlitbou a pak se snídaně podávala pod širým nebem. Program byl nabitý už od rána, kdy jsme si vyslechli, jakým způsobem se připravuje modlitba. Následně jsme si onu přípravu také vyzkoušeli. V odpoledním povídání „*Jak Bůh zasahuje*“

jsem si představili postavy z Bible, na kterých jsme si ukázali, jak je Bůh oslovuje a jaké jsou jejich reakce na toto oslovení. Po večeri jsme naslouchali slovům „týmáků“ z DCŽM Ktiš, kteří nám pověděli, jak funguje Diecézní centrum života mládeže, co zahrnuje jejich služba a jak se k tomu vůbec dostali. Den jsme ukončili modlitbou „*Lectio divina*“, která byla pro většinu účastníků novou zkušeností.

Vrcholem svátečního dne byla společně slavená eucharistie ve zdejším chrámu Páně. Pro animátory se neděle také nese ve znamení balení, úklidu fary, reflexe a zjištění, že organizátoři nám nadělili úkoly na příští setkání, abychom přece jako animátoři získané informace náležitě zužitkovali.

Helena Srnadová

Christ-life Volyně

O víkendu 13.-15. 4. 2012 proběhl neobvyklý kurz pro strakonický a prachatický vikariát. Tento víkend utekl jako voda. Příjemně jsme jej strávili ve Volyni, kde jsme společně vytvořili krásné společenství. Možná jste postřehli, konala se zde akce s exotickým názvem Christ-Life. Nebylo nás mnoho, což vytvořilo příjemnou atmosféru. Připraveným programem nás provázeli Roman a Vendy.

V pátek po chutné večeři proběhly seznamovací hry a úvod o tom, jak Bůh může uzdravovat a pomáhat nám překonávat sebe samé, pokud to dovolíme. Boha jako otce si dove-deme představit asi všichni, v sobotu jsme se ale zamysleli i nad Bohem jako matkou. Víte, co je zvláštního na obraze Marnotratný syn od Rembrandta? My, kteří jsme se zúčastnili (a dávali pozor), to víme, a vy na to můžete

zkusit přijít. Zabývali jsme se totiž nejen tímto biblickým příběhem. K tématům se vázaly aktivity, např. lákadla dnešní doby (Sirény v lese). Navštívili jsme i jedinečnou expozici volyňského muzea - sochy karikatur Boha (Živé muzeum). Karikatury můžeme chápat jako mylné představy Boha (za všechny jedna úsměvná - vousatý stařík plující na obláčku). Tyto karikatury jsme během večerní adorace odevzdali Pánu.

Nechyběla mše ani modlitba. Bylo nám krásně. Spali jsme mezi stěnami staršími, než jsou Spojené státy. Že to v USA nikdo neví, nám je jedno, hlavně, že my o tom víme. Nelze popsat vše, ale nesmím opomenout jeden důležitý fakt. Ve Volyni skvěle vaří :-). Byl to krásný prožitý víkend. Už teď se těším na další! (11.-13. 5 Ktiš)

Jana Moravcová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Rekolekce s kardinálem

Ve dnech 20.-21. dubna 2012 se na Dobré Vodě u Hartmanic konala rekolekce (duchovní obnova) pro katechety českobudějovické diecéze, kterou vedl kardinál Miloslav Vlk. Její téma „*Kristus zmrtnýchvstalý, Bůh blízký v církvi i ve společnosti*“ bylo zaměřeno na to, jak můžeme (a máme) vnášet Boha do společnosti, ve které žijeme. Téma bylo rozebíráno z několika zorných úhlů nejen při přednáškách, ale též při společně slavené eucharistii a večerní adoraci, které byly součástí rekolekce. Ve třech přednáškách otce kardinála zaznělo mj.:

* křesťan by neměl přebírat pohled na církev, který mu prezentuje (a někdy přímo vnucuje) současná společnost – církev není nějakým druhem instituce či spolku;

* struktura církve není určována systemizovanými kvótami kněží na určitý počet věřících, jak nám namlouvají média, když zdůrazňují neúměrný počet kněží vzhledem k počtu věřících; Ježíš apoštolům i dalším generacím řekl: „Neboj se, malé stádečko...“;

* církev je především společenstvím Božího lidu a jejím úkolem je hlásat smrt a zmrtnýchvstání Ježíše Krista a jeho mocnou, božskou přítomnost v tomto společenství věřících, získávat učedníky a svěřovat jim to, co církev sama přijala;

* je důležité dobře si všímat „znamení časů“ a vycházet jim vstříc; to však neznamená, že se křesťan konjunkturálně připodobňuje každé krátkodobé módě, ale že vnáší do společnosti to, co nachází a čerpá z nezměrného bohatství evangelia;

* dnešní doba vyžaduje, aby se církev obnovala především z těchto „vlastních zdrojů“,

tj. z evangelia jako opravdové společenství a ukazovala božský vzor společenství – tj. žila opravdové a pravdivé společenství (byla přece založena podle společenství božské Trojice);

* dnešní doba je charakterizována obrazem, současný člověk potřebuje „vidět“; tzv. „sektarizovanou“ formu evangelizace znamená ukázat svoji osobní zkušenost a svědectví svého života s Kristem a s církví (významná součást všech nových hnutí v posledních 50-60 letech); * identita křesťana (co jsem a co být mám) vychází z toho, že je „narozen z Ducha svatého“. Dále se pan kardinál ve svých přednáškách věnoval podrobněji čtyřem kapitolám poselství biskupské synody Božímu lidu (2008): Hlas Božího slova - zjevení Boha; Tvář Božího slova - Ježíš Kristus; Dům Božího slova - církev a Cesta Božího slova - misie.

V závěrečné části rekolekce (v tzv. „konferenci“) poděkovali katecheté panu kardinálovi za společně prožitý čas. Někteří z nich též připomněli dobu, kdy byl v Českých Budějovicích nejprve jako sekretář biskupa Hloucha a po sametové revoluci jako diecézní biskup. Dokonce se mezi katechety našlo i několik „pamětníků“ na dobu, ve které působil jako kněz ve farnostech Lažístě, Rožmitál p. Třemšínem a Čachrov.

Na závěr rekolekce byla slavena bohoslužba, které se zúčastnili nejen místní farníci, ale též několik věřících ze sousedních obcí a ze Sušice. O tom, že kardinál Miloslav Vlk nepřestal být známou osobností ani po svém odchodu do důchodu, svědčilo mj. také osobní pozdravení starostou obce Hartmanice a předání upomínkového dárku.

AU

24 hodin v klášteře

Již podruhé se v tomto školním roce uskutečnilo víkendové setkání žáků náboženství druhého stupně ze čtyř sušických škol.

V páteční podvečer 24. března 2012 vstoupilo 18 kluků a děvčat na 24 hodin za zdi kapucinského kláštera v Sušici, aby zde prožilo další dobrodružství s Bohem.

Tématem tohoto postního setkání se stal „Kříž života“ podle stejnojmenné katecheze. Program, na němž se podíleli P. Jenda, bratr František, katecheté Vojta a Šárka a animátorky Mirka a Anežka, byl šitý na míru našim „náctiletým“. V pátek seznamovací a akční hry, beseda s bratry kapucíny a vyprávění o původu T kříže, katecheze, večerní adorace při svíčkách, chvály, prosby a duchovní písně doprovázené kytarou, noční křížová cesta na vrch Andělíček. Velice působivá byla „modlitba kladivem“, kdy zúčastnění přibíjeli na kříž svoje hříchy, bolesti a těžkosti. Bez povšimnutí nezůstala ani nabídnutá svátost smíření. V sobotu pak slavení mše svaté, hledání křížů v kostele i v rozlehlém sklepení kláštera, lukostřelba i vlastnoruční vyrábění terakotových křížů na zeď, které si každý odnesl s sebou domů. Na závěr setkání kvardián kláštera bratr František každému zavedl na krk křížek ve tvaru T, který předtím požehnal. Děti odcházely s nadšením a přáním, aby příště bylo v klášteře 48 hodin.

Zvláštní poděkování patří bratřím kapucínům za jejich milou pohostinnost, sušické farnosti a všem, kteří přispěli modlitbou, prací či finančně. Pán Bůh odplať!

Šárka a Vojtěch Šmídlovi

Misijní štrůdlování

Farnost Jistebnice se zapojila do 1. ročníku Misijního štrůdlování. V neděli 15. dubna 2012 se sešlo 12 druhů této skvělé jablčné pochoutky – každá trochu jiná! Po mši svaté byly nabídnuty farníkům, a protože neděle Božího milosrdenství byla hodně studená, vhod přišel i horký čaj a káva. Pro Papežská misijní díla bylo vybráno 4.100 Kč. Velké poděkování patří všem, kteří se do akce zapojili – těm, co napekli, organizátorům, i těm, co finančně přispěli.

-mš-

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA V PRACHATICÍCH

hledá pro nově budovaný Domov Matky Vojtěchy
vedoucího organizační jednotky na pozici:

VEDOUcí DOMOVA

POŽADAVKY:

- vzdělání dle §110 odst. 4), písm. a) nebo b) Zákona č. 108/2006 Sb.
- dobrá znalost Zákona č. 108/2006 Sb.
- organizační schopnosti
- morální bezúhonnost
- pozitivní vztah k hodnotě lidského života
- vyrovnanost se sebou sama
- veselá mysl a dobré srdce
- duchovní přesah vítán

Žádosti vč. výpisu z rejstříku trestů zasílejte do 25. 5. na adresu:
Hospic sv. Jana N. Neumanna,
Neumannova 144, Prachatice,
„k rukám ředitele“

Více informací a formulář žádosti na:
www.alzheimerpt.cz

Dětská vikariátní pouť

21. května 2012

JISTEBNICE

Kdo má naději, žije jinak

PROGRAM:

- 8.30 - příjezdy autobusů
- 9.00 - odchod na trasu, práce na stanovištích
- 13.30 - bohoslužba slova u kaple sv. Máří Magdaleny
- 14.45 - závěrečné požehnání
- 15.00 - odjezd autobusů z náměstí

S SEBOU NEZAPOMEŇTE:
dobré boty, pláštěnku, svačinu,
pití a drobný kamínek z místa
vám blízkého/milého

PŘIHLÁSIT SE MŮŽETE
u kněží a katechetů
ve svých farnostech nebo na tel.:
Mgr. Jana Ryjáčková 731 402 906
Marie Šittová 776 707 268

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Můžeš mít radost ve svém srdci každou hodinu a každý den

Kdyby se někdo zeptal našich dětí, které svátky mají nejraději, pravděpodobně by odpověděly, že Vánoce. Vždyť o Vánocích dostáváme dárky a hlavně jsme dostali ten největší dar – Ježíše, který na sebe vzal podobu dítěte. Ale pro nás křesťany jsou nejvýznamnějšími svátky Velikonoce, při kterých si připomínáme, že ten, který se z lásky k nám stal člověkem, nás má tak nesmírně rád, že pro naši záchranu obětoval i svůj život - a co je nejdůležitější, že vstal z mrtvých a žije. A my jsme dostali nezaslouženě ten obrovský dar – naši vlastní spásu. A to je přece velký důvod k radosti!

Na tyto svátky nového života jsme s dětmi připravovali v postní době, kterou jsme zahájili Popeleční středou, a dali si předsevzetí, že se budeme snažit dělat dobré skutky, a také si něco odřekneme. Vyprávěli jsme si o dobrém pastýři, který má každou svoji ovečku nesmírně rád, zná ji jménem, a když se mu zatoulá, tak ji hledá, dokud ji nenajde. Celý příběh jsme znázornili na nástěnce v šatně, včetně dobrého pastýře, který za nás obětoval svůj život a zase žije. Pomocí látek a šátků jsme vytvořili zahradu, která byla jiná než ostatní zahrady. Nebyly v ní žádné stromy ani květiny, pouze hrob Ježíše, který zemřel, protože měl rád lidi a život. Děti si vyrobily sluníčka, kterými znázornily, jak druhý den ráno vyšlo slunce, a radovaly se, že Ježíš již není mrtvý, že žije. Šátkem jsme znázornili světlo, které vycházelo z hrobu, zahradu ozdobili květinami, zapálili světélka, která jsme položili ke hrobu Ježíše a společně se pomodlili. A protože s někým sdílená radost je dvojnásobná radost, rozhodli jsme se pozvat 28. března 2012 do školky naše rodiče, sourozence, tety, zkrátka všechny, koho máme rádi,

abychom se společně naučili plést pomlázku a nazdobili si velikonoční vajíčka. Ve školce byla připravena různá stanoviště, na kterých byly připraveny pomůcky pro různé techniky zdobení vajec, jako např. ubrousková technika, zapouštění barev do klovatiny, zdobení krajkou, výroba tulipánů z vajec apod. Také jsme se mohli naučit novou techniku ze stočených proužků papíru od jedné naší maminky, vzájemně si popovídat a zasmát, protože se nám podařilo nejedno vajíčko rozbít nebo alespoň „nakrápnout“. Speciálním stanovištěm bylo pletení pomlázek pod vedením pana Majricha, kde se děti mohly podívat, jak se pomlázka

plete. Starší děti se ji dokonce i naučily plést a mladší si to mohly alespoň vyzkoušet. Domů jsme si pomlázku odnesli všichni, i maminky, protože letos je přece přestupný rok.

A pak, stejně jako v jiných farnostech, jsme slavili v naší farnosti s naším otcem Tomášem naši největší slavnost. Na památku vjezdu Ježíše do Jeruzaléma jsme Květnou nedělí, kdy se při mši svaté v evangeliu četly pašije, vstoupili do svatého týdne. Průvodem s posvěcenými ratoolestmi jsme vyšli z farního dvora přes náměstí do kostela a podíleli se tak na projevu lásky

Pokračování na 17. straně.

Noc kostelů na Klokotech (1. 6. 2012)

17.50-18.00	Zahájení: Klokotské zvony
18.00-18.30	P. Jiří Můčka, OMI (mluvené slovo), Pavla Kohelová (zpěv)
18.30-19.15	Komentovaná prohlídka kostela
19.15-20.00	Prohlídka varhan
20.00-20.45	Koncert Chrámového sboru
21.00-22.00	Přednáška zvonáře Petra Manouška
22.15-23.00	Komentovaná prohlídka kostela při svíčkách
23.00-23.45	Hudební zastavení a Kniha knih - Z Bible čte P. Kohelová
24.00	Zakončení

Paralelní program v areálu kostela:

19.00-20.00	Program pro děti; po celý večer prohlídka kaplí a věží kostela, občerstvení (klokotské bramboráky!) a další

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Na faře se vzpomínalo na Izrael

Farnost Bernartice uspořádala na přelomu února a března 2012 poutní zájezd do Svaté země. Těm, kteří se nemohli zúčastnit, bylo umožněno slyšet vyprávění v pátek 13. dubna na faře v Bernarticích. Zájem byl velký, sešlo se téměř čtyřicet lidí. Byl problém všechny usadit. Ale podařilo se. Formou prezentace fotografií a zasvěceným komentářem přímých účastníků P. Pia Zdeňka Vágnera a jáhna Karla Sádla se všichni přítomní přenesli do Izraele a sledovali pouť den po dni. Dověděli se mnoho zajímavých, silných i veselých zážitků. Bylo připraveno i malé občerstvení a starodávná kachlová kamna příjemně hrála. I toto přispělo k vzájemnému uvědomění sounáležitosti celého farního společenství. Díky za hezký večer!

Alena Růžicková

Vyprávění o práci, životě a víře – to vše mohli slyšet návštěvníci tentokrát ne Latinské školy, ale klášterní baziliky ve čtvrtek 26. 4. 2012. Hostem byl totiž český astronom a astrofyzik RNDr. Jiří Grygar, CSc. (*17. 3. 1936), autor více než dvou set odborných prací (předmětem jeho výzkumu jsou fotometrie a spektroskopie hvězd, meziplanetární hmota a astročásticová fyzika) i celé řady populárně naučných knih a vzdělávacích pořadů. Napsal též mnoho článků v novinách či na internetu a často vystupuje v rádiu a televizi.

Je čestným předsedou České astronomické společnosti, byla po něm pojmenována planetka Grygar (3/1971). Byl předsedou, později místopředsedou Učené společnosti ČR, je členem České křesťanské akademie, členem výboru Českého klubu skeptiků Sysifos a mnoha dalších organizací. Dokonce je polním hejtmánem Spanilé jízdy Ebicykl (vášnivě rád jezdí ve volném čase na kole, ročně ujede 2500 km). Byl také předsedou Českého organizačního výboru Mezinárodního roku astronomie 2009.

Doktor Grygar měl pro nás připravenou prezentaci, která se týkala výzkumu kosmického záření. Viděli jsme obrázky z observatoře v Argentině, která byla dostavěna v r. 2008 (Malargue, hl. městečko PAO) a kde Jiří Grygar pracuje. Vědci, pracující v noci, mají na této poušti vybudované kvalitní zázemí pro odpočinek a relaxaci. Pro jejich práci je nejlepší suchá poušť (zde je pouze 5 % vlhkost vzduchu) a pokud možno nejmenší světelné znečištění (daleko od civilizace). V této zemi měli lidé povědomí o České republice hlavně díky osobě Václava Havla a pak znali Pražské Jezulátko (Bambino di Praga). Další observatoř, ve které J. Grygar pracuje, má centrum v Garchinku u Mnichova, jedná se o Evropskou jižní observatoř (ESO). ČR je členem od r. 2007, celkem se na výzkumu podílí 16 států. Plánuje se, že do roku 2020 na Cerro Armazones bude největší dalekohled

BŮH je skvělý inženýr

světa s průměrem zrcadla 39 metrů.

Jiří Grygar je věřící křesťan a na toto téma napsal knihy *O vědě a víře* a *Svět vědy a víry*. Přiblížil nám myšlenky různých myslitelů. Kurt Gödel – není možná úplná formalizace vědeckého poznání, ať v matematice, kde jsou axiomy, v přírodních vědách, kde jsou principy, a v teologii, kde jsou dogma. Galileo studoval dvě Boží knihy, Bibli a přírodu. Dalším z mnoha zmiňovaných byl Cesare kardinál Boromius (1538-1607), který řekl, že „*Bible neříká, jak nebesa fungují, ale jak se máme do nebe dostat*“. Protikladem vědy je pavěda a protikladem víry je pověra (karikatura víry). Další citovanou osobností byl Albert Einstein: „*Věda bez náboženství je chromá, náboženství bez vědy je slepé*“. K zamyšlení vedou i citáty Leibnitze: „*Proč existuje spíše něco než nic?*“ a B. Pascala: „*Ostrov poznání se zvětšuje, leč i délka pobřeží*“. Zajímavé bylo vyprávění o kosmonautech J. Gagarinovi, J. Irwinovi (ten

se po vrácení z kosmu stal baptistickým kazatelem) a E. Cernanovi, majícím kořeny v jižních Čechách (v Borovanech u Bernartic), který prohlásil: „*Bůh je skvělý inženýr*“.

Jiří Grygar má tři děti a čtyři vnoučata. Miluje Divadlo Jára Cimrmana. Lidem bez smyslu pro humor se raději vyhne. Nemá mobil, k nám do Milevska přijel vlakem, aby i cestou mohl pracovat. Vtipy umí vyprávět v angličtině i ruštině – tyto jazyky ovládá dokonale, dobře se domluví německy a francouzsky, částečně i španělsky.

Vidět a slyšet Jiřího Grygara, který nám trochu „zamotal hlavu“ rokem narození Ježíše, byl zážitek. Je to pokorný, laskavý, nesmírně vzdělaný a moudrý člověk.

Alena Růžicková

Farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné
srdečně zvou
na 6. přednášku kurzu „ČEMU VĚŘÍME“

2. června 2012 - SVÁTOSTI II.

(svátost nemocných, smíření,
kněžství a manželství)

ThLic. Norbert Vehovský, OPraem.

Harmonogram:

13-14 hod.: 1. blok přednášky
(20 min. přestávka)

14.20-15.20 hod.: 2. blok přednášky
(20 min. přestávka)

15.40-16 hod.: diskuze

Kurz se koná formou přednášek a besed
s přednášejícím vždy 1. sobotu v měsíci,
(13-16 hod.) v exercičním domě Emauzy.
Je určen pro farníky, vikariát a zájemce
z řad široké veřejnosti
Kostru cyklu tvoří základní témata
z Katechismu katolické církve.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

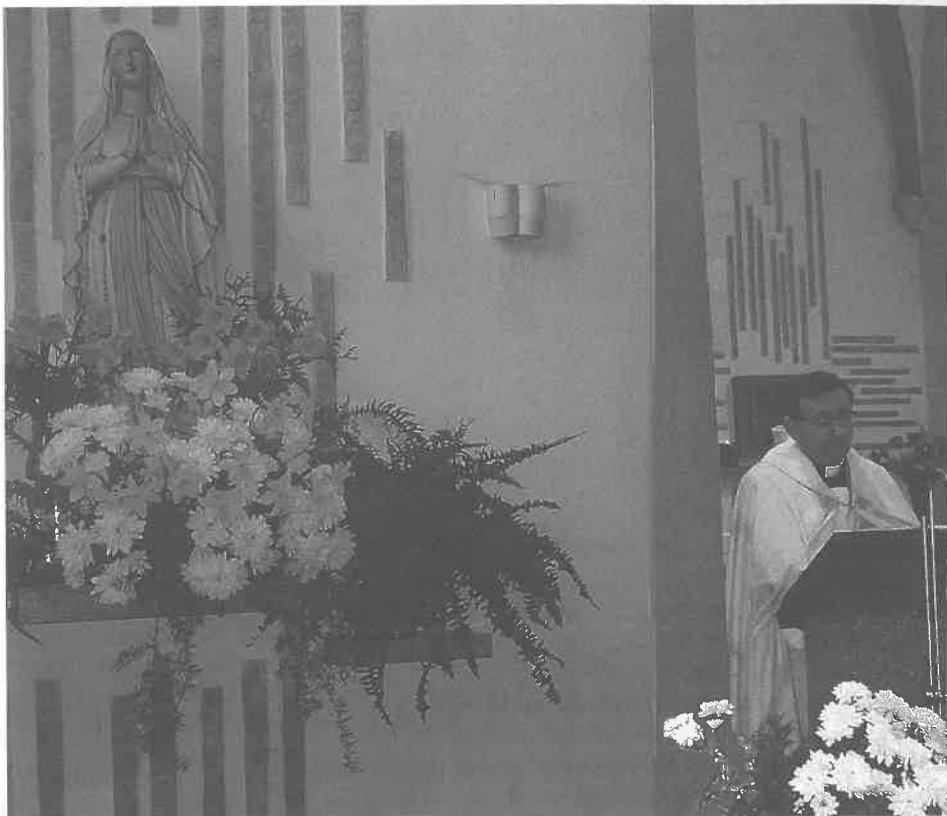
Májové pobožnosti

Před krátkým časem jsme si připomněli 110. výročí narození českobudějovického biskupa ThDr. Josefa Hloucha. Jistě ne náhodou jsem v jeho „Minutěnce“ otevřel stránku s textem k 1. květnu. Zmiňuje se zde v souvislosti se „Svátkem práce“ o práci jako údělu člověka, povinnosti a výsadě, únavě, ale i radosti a zásluze. Nabádá nás s odkazem na slova evangelisty (Jan 9,4): „Pracujte, dokud je den, přijde noc, kdy nikdo nemůže dělat“.

Od nepaměti, my křesťané oslavujeme květnové večery májovými pobožnostmi. V jihočeské metropoli je tato tradice spojena s kostelem sv. Prokopa a Jana na Starém Městě. Právě zde své farníky při první májové přivítal správce farnosti sv. Mikuláše, pan děkan a kanovník Dr. Zdeněk Mareš...

Snad jen zde, na tak starobylém místě, můžeme ve zpěvu pocítit opravdovou radost z přízně Matky Boží - „Pojď se mnou krajem mého domova, do lesů vonných květů, pojď se mnou krokem z domu otcova do širých dalek světů, buď světlem lásky v temnu duši mé, buď v žití vše, co moje jediné... Maria, Maria, Maria...“

František Růžička, Č. Budějovice

Velikonoční koncert na Klokotech

Všestranný varhaník pan Šotek a subtilní Jana Kastnerová s krásným plným sopránem se postarali o vyvrcholení radosti letošního velikonočního pondělí.

A těch, které jejich koncert pohládl po duši, opravdu nebylo málo, o čemž svědčil zaplněný a nádherně velikonočně vyzdobený klokočský kostel.

Výborně zvolená svižná dramaturgie koncertu nedávala žádný prostor nevítaným a nevelikonočním myšlenkám posluchačů, kteří se dokonce dočkali dvou předávků. Za velmi působivým výkonem je tušit pečlivá příprava a velké plánování obou aktérů varhanního koncertu. Děkujeme.

Marie Janouchová

Pokračování z 15. strany.

a úcty, se kterou Ježíše vítali jeho věrní, a také veřejně vyznali, že Ježíš Kristus je náš Vykupitel a Pán. Odpoledne jsme se zúčastnili křížové cesty na Křešněm, na kterou šli někteří poutníci v doprovodu pana vikáře P. Jaromíra Stehlíka pšky. U nás jsme se křížovou cestu modlili každý pátek a neděli přede mší svatou v kostele, děti z náboženství v kapli s využitím pedagogiky Franze Ketta. Na Zelený čtvrtek jsme při mši svaté slavili poslední večeri Pána, který se nám dal sám za pokrm v podobě chleba a vína, a každý se pak mohl v Getsemanské zahradě do pozdních večerních hodin soukromě modlit nebo přemýšlet. Při obřadech Velkého pátku na památku umučení Krista, našeho Pána a Boha, který položil za nás svůj život, jsme uctívali kříž a při bohoslužbě slova se znova četly pašije. Na Bílou sobotu jsme měli kostel po celý den otevřen, takže každý mohl navštívit hrob a uctít kříž, na kterém náš Spasitel zemřel. Po večerní vigílii, která začala na farní zahradě svícením velikonoční svíce-paškálu, žehnáním ohně a pokračovala v kostele bohoslužbou slova, svícením vody, jsme byli všichni povoláni k hostině, kterou nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním připravil náš Pán. S radostí jsme prožívali Kristovo zmrtvýchvstání též při slavnosti na Boží hod velikonoční, která byla jedno velké Aleluja. Kéž necháme vzkříšeného Ježíše vstát z mrtvých i v našich srdcích, v našich životech a velikonoční radost nás provází na každém kroku.

CMŠ a SVČ Pacov

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Campatelli Maria - Čteme Bibli s církevními otci

Autorka znala patristiky předkládá pravidla, která otcové používali pro výklad Písma. Otcové byli mistři v četbě bible ve světle těch nejpokrokovějších vědeckých teorií své doby. Avšak to nejdůležitější spatřovali ve svátostné (ikonické) povaze jak biblického textu, tak celého stvoření, a v postupném vrůstání čtenáře do světa Písma.

Refugium, váz., 166 s., 180 Kč

Carré Marie-Angel - I darebák má duši

Knihy vypráví dramatický životní příběh dvanactiletého chlapce Gabriela, dítěte ulice, jehož se v 90. letech ujal bratr Marie-Angel, tehdy ještě pracovník Červeného kříže. Popisuje jeho nouzi bezdomovce, nebezpečí pařížského podsvětí, které ho obklopovalo, hluboké deprese, ale také Gabrielovu cestu ke konverzi i nesnáze, které prožíval už po přijetí křtu.

Karmelitánské nakl., brož., 144 s., 199 Kč

Hlouch Josef - Minutěnka

„Minutěnka má být aspoň chvilinka, kterou je nutné a velmi spasitelné věnovat průběhem dní Bohu a svému nitru. Má to být chvilinka usebranosti, koncentrace, požehnaná zastávka života a práce, kdy se dáš druhým. Snaha, aby tvá duše byla po celý den v něčem posvátném!“ napsal před čtyřiceti lety úvodem své knihy krátkých meditací na každý den v roce biskup Josef Hlouch. Nyní toto jeho známé a oblíbené duchovní dílo vychází znovu.

Karmelitánské nakl., brož., 410 s., 199 Kč

Matějček Zdeněk - Po dobrém, nebo po zlém? Význam odměn a trestů je ve výchově zřejmě stále týž. Autor zve čtenáře, aby se spolu s ním zamýšleli, proč, kdy a jak dát ve výchově dětí přednost tomu „po dobrém“ nebo „po zlém“. Rozumět sobě a rozumět dítěti, to už je první krok na cestě výchovy.

Portál, brož., 124 s., 159 Kč

Ratzinger Joseph - Duch liturgie

Liturgická hudba, liturgický oděv, liturgické úkony – snad až příliš prozaická témata pro někdejšího prefekta Kongregace pro nauku víry. Při bedlivé četbě však dojdeme ke zcela opačnému závěru – autor se úmyslně věnuje nejviditelnějšímu projevu víry; neváhá poukázat na také některé nešvary v liturgické praxi, které přineslo postreformní nadšení 2. pol. minulého století.

Barrister, brož., 205 s., 239 Kč

Soldavini Tiziano - Síla lži

Autor spojuje ve své osobě zkušenosti zpovědníka, duchovního vůdce i psychoterapeuta. Uvádí nejen odkazy na biblické postavy i vyprávění převzatá z klasické literatury, ale i přímá svědectví lidí, které na cestě osvobození ze lži doprovázel. Rozebírá její typologii, její ochromující moc, kořeny i důsledky. Naštěstí ale také ukazuje způsoby, jak se lži vyhnout, jak se vyprostit z pavučin i okovů, do nichž se člověk zapletl, a jak dojít uzdravení srdce, přiotráveného jejím jedem.

Karmelitánské nakl., brož., 120 s., 139 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Mons. Václav Kulhánek, kancléř a archivář Biskupství českobudějovického, soudce Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské, emeritní kanovník Katedrální kapituly sv. Mikuláše České Budějovice byl k 30. 4. 2012 odvolán z úřadu kancléře a archiváře Biskupství českobudějovického. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Václav Pícha, J.C.D., okrskový vikář vikariátu Český Krumlov, soudce Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské, byl od 1. 5. 2012 jmenován kancléřem Biskupství českobudějovického. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Václav Kubeš, vicekancléř Biskupství českobudějovického, byl od 1. 5. 2012 jmenován archivářem Biskupství českobudějovického. Ustanovení vicekancléřem Biskupství českobudějovického zůstává v platnosti.

P. Ing. Jiří Špiřík, Th.D., Jindřichův Hradec, byl od 1. 4. 2012 jmenován členem vikariátní rady vikariátu Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Petr Antoň, kněz pražské arcidiecéze, t. č. u Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Prachaticích, oslaví 28. 5. 2012 šedesáté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Václav Goldschmid, kněz plzeňské diecéze, dosud výpomocný duchovní v Horažďovicích, zemřel 30. 4. 2012 v nemocnici v Klatovech ve věku nedožitých 79 let. Po zádušní mši sv. a obřadech posledního rozloučení ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Horažďovicích dne 10. 5. 2012 byl pohřben do rodinného hrobu na místním hřbitově.

P. Karel Rendl, Chvalšiny, zemřel 2. 5. 2012 v Čachrově ve věku nedožitých 85 let. Po zádušní mši sv. ve farním kostele ve Chvalšinách 16. 5. 2012 bude jeho tělo převezeno a téhož dne uloženo do rodinného hrobu v Čachrově.

R. I. P.

-acebb-

Jubileum kard. Vlk

Kard. Miloslav Vlk se
17. května 2012 dožívá 80 let.

Toto jubileum oslaví

v sobotu 19. května v 10 hod.

mši sv. v klášterním kostele
Obětování Panny Marie
v Českých Budějovicích.

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1

Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Kapesní diář na rok 2013

Osvědčený kapesní diář s občanským i liturgickým kalendářem. Tentokrát doplněn úryvky z apoštolského listu papeže Benedikta XVI. Porta fidei k vyhlášení Roku víry. Diář je vydáván ve dvou verzích.

Měkká vazba s plastovými deskami, 144 s., 80 Kč

Kateřina Šťastná-Bešćecová - Umíš v tom chodit?

Autorka mluví o tématech, která zajímají každou „náctiletou“ dívku, s přitažlivou lehkostí a otevřeností. Zároveň představuje životní styl, jenž neodpovídá dnešním „trendům“, a zve mladé lidi na náročnou cestu, která sice vyžaduje odpovědnost a odvahu, ale jako jediná vede k pravé radosti ze života.

Brož., 86 str., cca 90 Kč

Christopher West - Teologie těla pro začínající. Stručný úvod do sexuální revoluce Jana Pavla II.

Tato kniha světlým způsobem „překládá“ ohromující poselství Jana Pavla II. do jazyka běžného čtenáře. Stránku za stránkou odkrývá vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence. Autor ve svých knihách, přednáškách pro veřejnost a při univerzitní výuce inspiruje mnohé čtenáře, posluchače a studenty, aby se teologii těla dále věnovali.

Brož., 144 str., 175 Kč

TIPY NA ROK VÍRY:

Dominique Morin - Učení II. vatikánského koncilu

Rok víry byl vyhlášen v souvislosti s výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu. Tato brožura nabízí základní informace o jeho vzniku a průběhu. Shrnuje koncilní dokumenty a především čtyři věroučné konstituce (Lumen gentium, Sacrosanctum Concilium, Gaudium et spes, Dei verbum), které koncil přijal.

Brož., 64 str., 30 Kč

Tadeusz Dajczer - Rozjímání o víře

Knihy přivádí na cestu obrácení, je výzvou ke svatosti. Vychází z této pravdy: je třeba žít cele pro Boha. Vše, co máme, jsme dostali od něho. Autor ukazuje, jakým štěstím je život s Bohem a v Bohu. Nic z pokřivené mystiky, nýbrž výzva ke svatosti ve všedním životě.

Brož., 224 str., 99 Kč

Sledujte naši webovou stránku, pravidelně zde přinášíme Tip měsíce s tematicky vybranými tituly za speciální cenu.

Pokračování z 2. strany obálky.

ve kterém byl „náš Míla“ jmenován českobudějovickým biskupem. Téměř rok poté následovalo jmenování arcibiskupem pražským, primasem českým, a v r. 1994 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován kardinálem.

Vysoké nároky a pracovní vytíženost již neposkytují panu kardinálovi moc času k tomu, aby se účastnil všech oslav, které se v partě dosud slaví. O to víc si ale vážíme a oceňujeme jeho zájem, aby svá životní

P. Havrda a P. Vlk (70. léta, archiv autorky)

výročí slavil společně s námi se všemi. Tak tomu bylo i nedávno, při společné oslavě jeho nadcházejících 80. narozenin. Je milé a potěšující, že na svých webových stránkách se o tomto setkání se „svou první partou dnes již šedesátníků“ zmiňuje následovně: „Závěrečnou bohoslužbou přítomní poděkovali za vše, co jim v tehdejší době společenství přinášelo a za vše, co tehdy skrze P. Vlka dostali. To, že jejich společenství a přátelství zůstává, je známkou opravdovosti.“
-au-

Životopis kard. Miloslava Vlka

Miloslav Vlk se narodil 17. 5. 1932 v jihočeské Lišnici (okres Písek). Po maturitě v r. 1952 mu nebylo dovoleno studovat, pracoval tedy jako dělník v továrně Motor Union v Českých Budějovicích. Vojenskou základní službu absolvoval v letech 1953-55 ve Dvorech u Karlových Varů. Po jejím absolvování byl přijat na Filozofickou fakultu UK v Praze, obor archivnictví. Studia zakončil promoci v r. 1960. Poté pracoval jako archivář v Okresním archivu v Třeboni, v Jindřichově Hradci, Okresním a Městském archivu v Českých Budějovicích, kde se později stal ředitelem. V této době publikoval řadu odborných článků v různých časopisech.

V r. 1964 se mu podařilo zahájit studium na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Na kněze byl vysvěcen 23. června 1968 v Českých Budějovicích. Vzpětí jej tehdejší českobudějovický biskup Josef Hlouch, který se po osmnácti letech směl vrátit do diecéze, jmenoval svým sekretářem. Jeho vliv a pastorační působení však vadilo tehdejšímu politickým autoritám, proto byl v roce 1971 přeložen do malých farností, nejdříve na Šumavu - Lažské a Záblatí. Po šestnácti měsících (r. 1972) se za trest stěhuje do Rožmitálu p. Třemšínem, kde působil 7 let. Zde mu byl v r. 1978 odňat tzv. „státní souhlas“ k veřejnému výkonu kněžské služby.

Byl proto nucen hledat si civilní zaměstnání. Jako jiní potrestaní kněží přijal práci umývače výkladních skříní u pražského podniku Úklid a později si ze zdravotních důvodů našel práci archiváře ve Státní bance československé. Deset let žil v Praze, jako kněz tajně pracoval v malých skupinách věřících. 1. ledna 1989 mu byl vrácen tzv. „státní souhlas“ a stal se farářem na Klatovsku - v Žihobcích a Bukovniku, později v Čachrově, Javorné, Železné Rudě, Běšinách a Štáři na Šumavě. 14. února 1990 byl jmenován českobudějovickým biskupem (biskupské svěcení 31. března 1990), 27. března 1991 pražským arcibiskupem a českým primasem, nástupcem kardinála Františka Tomáška. Od roku 1991 do roku 2000 byl předsedou biskupské konference, nejprve ČSFR, později České biskupské konference.

Dne 26. listopadu 1994 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. V letech 1993-2001 byl předsedou Rady evropských biskupských konferencí (CCEE). Od r. 1994 je členem Papežské rady pro sdělovací prostředky a Kongregace

pro východní církve. V dubnu 2005 se účastnil konkláve ve Vatikánu, kdy sbor kardinálů zvolil nového papeže Benedikta XVI.

V květnu 2007 dosáhl kard. Vlk 75 let věku a v souladu s církevním právem nabídl do rukou papeže Benedikta XVI. svou rezignaci. Papež mu prodloužil výkon funkce pražského arcibiskupa na další dva roky. 13. února 2010 přijímá papež Benedikt XVI. rezignaci kardinála Vlka na pastorační vedení pražské arcidiecéze z důvodů dosažení stanovené věkové hranice.

www.kardinal.cz

M. Vlk při loňské národní pouti do Prachatic.

Sbírka na opravu katedrály sv. Mikuláše

Biskupství českobudějovické zřídilo u VOLKSBANK CZ, a.s. samostatný účet číslo: **2200034060/6800**, na který lze celoročně posílat finanční dary na opravu katedrály sv. Mikuláše.

Dárci budou mít možnost snížit si o hodnotu poskytnutého daru svůj daňový základ.

Výzva k sbírce na katedrálu

(...) Jedním z velkých počinů biskupa Hloucha po jeho návratu z internace byla obnova katedrály sv. Mikuláše v duchu 2. vatikánského koncilu, který v předcházejících letech právě proběhl. Letos je to 50 let od zahájení tohoto koncilu.

Rozhodli jsme se, po zodpovědném zvážení všech okolností, využít mimořádné možnosti použít dotace Evropské unie k rekonstrukci katedrály. Dotace činí více než 20 miliónů korun. Je třeba ovšem z našich zdrojů doplnit nejméně čtyři milióny. Naše diecéze majetek nemá. To, co se eventuálně vrátí v restitucích – budou-li nějaké, sotva postačí na režii farností a spolufinancování charity, škol a údržby objektů.

Jediným jistým zdrojem zůstáváme my sami, žijící věřící lidé, kteří spoluvytváříme církev na území naší diecéze.

Středem naší diecéze je katedrála. Je nazývána srdcem diecéze. Je to biskupský kostel. Naše katedrála byla původně děkanským kostelem a stala se katedrálou při vzniku diecéze roku 1785. Od té doby prošla několika opravami, z nichž ta

poslední byla v letech 1969-71. Já jsem dvanáctým biskupem v její historii.

Prosím vás, abyste projevili svou sounáležitost s místem, kde biskup světit kněze pro působení ve vašich farnostech. V katedrále se každoročně schází kněží na Zelený čtvrtek k obnově svých kněžských slibů a k oživení pouta s biskupem, jako nástupcem apoštolů. Při té příležitosti, jak víte, se světit posvátné oleje, s nimiž vám pak kněží slouží při udílení svátostí.

Katedrála je naše. Přijali jsme ji jako dědictví a chceme v ní prožít svou křesťanskou přítomnost se vztaženou rukou a duší do budoucnosti.

Věřím, že se při znovuvysvěcení katedrály i v dalším čase spolu setkáme. Teď je třeba dokončit, co započalo přípravnou etapou.

Díky za vaši spoluzodpovědnost a vaši štědrout velkorysost. Ze srdce vám všem žehnám a přeji hluboký prožitek tajemství naší víry.

Váš biskup + Jiří